

PERIFÉRIE

Provincia Curitiba, Fortaleza a Rio de Janeiro
(Brazília)

§

Svzdzetvo

„Vyletieť z hniezda“ na amazonskej pôde

Misia sv. Lujzy de Marillac sa zrodila ako odpoveď na 2. líniu činností na Medziprovinciálnom stretnutí v r. 2011 v Belém. Po tomto stretnutí požiadal arcibiskup Rondônia sestry pre svoju arcidiecézu, následne sme vypracovali projekt a zaslali na schválenie generálnej roviny, sestre Evelyne Franc a jej rade. Schválili nám ho ako našu 1. medziprovinciálnu misionársku skúsenosť v Brazílii.

Vincentská misionárska skupina je zložená z troch dcér kresťanskej lásky, ktoré pochádzajú z Provincií Curitiba, Fortaleza a Rio de Janeiro. Pôsobia v dedinách „Itapuã do Oeste“ a sčasti v „Candeias Jamari“, vo farnosti Panny Márie Lurdskej, ktorá bola vytvorená v roku 1978 a skladá sa zo 17-tich kresťanských komunít, z ktorých 16 je na dedinách.

Sestry prišli do Itapuã do Oeste vo februári 2012 s dvomi kňazmi Misijnej spoločnosti. V súvislosti s Pastoračným plánom arcidiecézy Porto Velho sa pripojili k projektu, ktorý sa volá: „Evanjelizovať vychádzajúc od Ježiša Krista a v sile Ducha Svätého“, ako misionárska a prorocká Cirkev – učenička, ktorá sa živí Božím slovom a eucharistiou, v evanjeliovej línii prednostnej voľby chudobných“. Skupina prijala misiu na amazonskej pôde vo vedomí, že je pozvaná ísť v ústrety ľuďom, aby všetci mohli mať život, v ústrety Božiemu kráľovstvu.

Najskôr bolo nutné, aby sestry spoznali realitu, do ktorej sa mali začleniť. Po spoznaní začali návštevy, „aby počúvali volanie ľudu“, ako aj ich zaradenie sa do farských spoločenstiev a pastorácie, ktoré boli oddelené. Dôraz položili na katechézu a modlitbu v rodinách.

Po farskom zhromaždení bola farnosť rozdelená na štyri sektory: Svätého Jozefa (5 komunít), Svätého Jána Krstiteľa (tri komunity), Panny Márie, matky migrantov (4 komunity) a Panny Márie Lurdskej (5 komunít). Toto rozdelenie bolo podstatné pre ďalšiu misiu.

Prítomnosť sestier a kňazov v sektoroch, ich návštevy posilnili zavedenie liturgickej formácie, biblických krúžkov, formácie pre mládež, Misiu mladých, sociálnu pastoráciu a prežívanie významných období (Svätý týždeň, Vianoce, Turíce, sviatok sv. patrónky a schôdze pastoračnej rady).

V pastorácii zdravia a detí sestry pokračovali v sprevádzaní skupín a zodpovedných vedúcich. Oživilí aj pastoráciu starých ľudí. Zaviedli tzv. „ECC“ (Stretnutia manželských párov s Kristom), ako i prehĺbenie pastorácie „daň Cirkvi“.

Počas dvoch posledných rokov si farské zhromaždenie zvolilo tieto priority: rodina, formácia a mládež a tiež prijalo diecéznu prioritu, a to dôraz kladený na misiu a prehĺbenie zmyslu spolupatričnosti k miestnej cirkvi.

Uvádžame podmienky potrebné pre dobrý „chod“ misie:

- Disponibilita provincií
- Prijatie plánu Provinciou Rio de Janeiro
- Disponibilita Misijnej spoločnosti
- Dobré vzťahy medzi členmi Misijnej spoločnosti a sestrami
- Vincentská charizma
- Dobré vzťahy medzi sestrami navzájom
- Účasť sestier na zasadaniach mestských rád vo veciach zdravia a sociálnej pomoci
- Účasť sestier a kňazov CM na stretnutiach a aktivitách arcidiecézy

Znamenia misionárskej činnosti počas týchto troch rokov

- Väčšia účasť na slávnostiach
- Zapájanie sa do pastorácie
- Návrat mnohých nepraktizujúcich katolíkov do Cirkvi

- Prítomnosť misionárov a kňazov podnecujúcich zapájanie sa laikov a ústredné miesto venované Božiemu slovu v arcidiecéze, kde je veľa núdzných.

Ešte treba rozvinúť:

- Väčšie uvedomenie si hodnoty Božieho slova ako základu v evanjelizačnej činnosti
- Formácia vedúcich skupín vo vincentском duchu
- Hlbšia úvaha o odvádzaní dane Cirkvi
- Zavedenie pastorácie rodín
- Vytvorenie novej komunity viery v Itapuã do Oeste, pretože vo vidieckej zóne je 25 evanjelických kostolov a jediný katolícky kostol.

„Nie vy ste si ma vyvolili, ale ja, aby ste šli a prinášali ovocie...“ (Jn 15,16) pre túto misiu.

Pápež František nás vyzýva, aby sme „vyšli z hniezda“ a spoznávali život mužov a žien našej doby, aby sme sa obetovali Bohu a blížnemu.

V mene Provincie Rio de Janeiro ďakujem Bohu, ktorý vnukol našim predstaveným i nám, ísť po tejto ceste evanjelizácie. Veríme, že tento misionársky plán nám umožní naďalej aktívne a odvážne pôsobiť a nachádzať cestu pre nový misionársky elán.

Provincie Curitiba, Fortaleza a Rio de Janeiro

MODERNÉ OTROCTVO

Filipínska provincia

Obchodovanie so ženami a deťmi za hranicami

Úvod

V súčasnom svete je moderné otroctvo veľmi rozšírené. Ako hovorí Ján Enriquez, prosperovalo kvôli „tajnej povahe obchodovania, diskriminácie, ktorú zakusujú obeť sexuálneho zneužívania; absencie denominácie problému na rovine kolektivity a absencie uvedomenia si, že obchodovanie je hrubým porušovaním ľudských práv, z čoho vyplýva slabé percento oznámení. Je tu aj absencia podobného uvedomenia si situácie uprostred verejných služieb a mnohých nevládných organizácií; z toho vyplývajú len zriedkavé intervencie a označovanie prípadov“.

V tejto delbe sa zameriam na Filipínsku provinciu. Naša provincia je zložená z dvoch krajín: Filipíny a Južná Kórea. V oboch týchto krajinách máme komunity, ktoré sú v službe obetiam obchodovania s ľuďmi. Teraz často počujeme, ako ich nazývajú otroctvo moderných čias. V tomto príspevku sa zvlášť zameriam na dve z našich komunít, kde sestry vystavujú svoj život do nebezpečenstva, aby mohli slúžiť týmto ľuďom.

Námorný prístav v Masbate na Filipínach

Dcéry kresťanskej lásky slúžia mladým ženám a deťom, ktoré sú obeťami obchodovania. Tieto ženy a deti pochádzajú buď z Masbate, alebo

zo susedných ostrovov Cebu a Iloilo po tom, čo boli ilegálne prevezení do Masbate. Prístav v Masbate slúži za križovatku obchodovania s ľuďmi. Do tohto prístavu prichádzajú lode, ktoré slúžia za hlavný dopravný prostriedok medzi ostrovmi na Filipínach.

Kto sú tieto obeť? Prečo je ľahké stať sa „obeťami“?

Kriminálne organizácie obchodovania s ľuďmi využívajú chudobu obyvateľov Masbate, obmedzené možnosti zamestnanosti a najímajú robotníkov, medzi nimi nepľnoletých, aby ich rozmiestnili po hlavnom meste Manile a v okolí. Väčšina času tieto nepľnoletí, zvlášť dievčatá, obeť týchto kriminálnych organizácií, napokon skončia tak, že sa ocitnú v nútených prácach ako domáce slúžky, v prostitúcii, sú obeťami sexuálneho turizmu a uzatvárania manželstva cez korešpondenciu.

Na začiatku tejto služby sestry v Masbate chodili počas dňa do nočných barov, učili tu katechizmus a ponúkali morálnu formáciu dievčatám ako i majiteľom a správcom barov. Podarilo sa im presvedčiť niektoré dievčatá, aby opustili toto „zamestnanie“ a usmernili ich do našich inštitúcií – sociálnych služieb, kde boli sprevádzané po psychologicko-sociologickej stránke a boli „navrátené“ do ich vlastných rodín. Sestry pracovali v spolupráci so službami sociálnej činnosti diecézy Masbate a susedných diecéz. Nakontaktovali sa s verejnými inštitúciami a nevládnymi organizáciami, tiež so sociálnymi inštitúciami, ktoré vedú dcéry kresťanskej lásky a Provinciálnym úradom pre migrantov.

Pri sprevádzaní obetí obchodovania s ľuďmi sestry im prinášajú citovú oporu, psychologické a duchovné sprevádzanie, sociálnu pomoc, poskytujú im okamžité náhradné bývanie. Pomáhajú im aj, aby mali prístup k zdravotníckej pomoci, pomoc právnika a policajnú ochranu. Vďaka nadviazaným kontaktom sú sestry schopné nájsť financie pre výdavky na dopravu pri ich odchode do vlastnej rodiny alebo aby tieto obeť obchodovania mohli budovať lepšiu budúcnosť. Niektoré z obetí dostávajú štipendium, aby mohli dokončiť univerzitné štúdiá alebo odbornú formáciu.

Južná Kórea je rozvinutá krajina, čo priťahuje ženy z menej rozvinutých ázijských krajín. Tieto ženy sú verbované, aby pracovali v Južnej Kórei. Mnohé

z nich však sa stávajú obeťami sexuálneho zneužívania, sú nútené pracovať alebo sa vydať za Kórejčanov cez transnárodné manželské agentúry. Väčšinou sú tieto ženy zneužívané kladením neľudských životných podmienok, žijú v zlej finančnej situácii a v neskutočných očakávaniach zo strany ich kórejských manželov. Mnohé z týchto žien vedú život podobný otrokyniam, pretože nedostávajú pravidelne peniaze, žijú v hrozných podmienkach, sú nútené na prostitúciu a často zakusujú násilie. V správe Medzinárodnej organizácie pre migrantov môžeme čítať: „... skryté výdavky a náklady, pokuty zamestnávateľov, nútené sporenie a ďalšie výdavky ukracujú často tieto ženy úplne o prácou zaslúženú mzdu a nútia ich zaobstarávať si živobytie systémom predaja nápojov, čo ich môže virtuálne premeniť na doživotné otrokyne“.

Ako nasledovníčky Ježiša, ktorého poslanie bolo oslobodzovať chudobných, naše sestry poslané do misie v tejto komunite v Masbate berú na seba riziko pri záchrane týchto zneužívaných žien a ich detí. Zúčastňujú sa na zasadaniach súdov, vystavujú svoj život do nebezpečenstva, aby pomohli týmto ženám znovu nájsť cestu k slobode. Spolupracujú so štátnymi organizáciami, bezpečnostnou službou a neziskovými organizáciami. Vytvárajú partnerstvá a sieť s našimi sestrami, ktoré pôsobia v Úrade pre migrantov (vedú ho dcéry kresťanskej lásky).

PODMIENKY POTREBNÉ PRE DOBRÉ FUNGOVANIE TEJTO SLUŽBY

1. Spolupráca s cirkevnými a štátnymi organizáciami

V Masbate sestry napr. pomáhajú pri nočnom dohľade v zariadeniach, ktoré vedú pochybný obchod a kde chodia študenti, aby si zarobili a tak mohli zaplatiť školné poplatky. V Kórei sa sestry spojili aj s miestnou políciou a usilujú sa dostať príspevky od vlády na pomoc obetiam.

2. Spolupráca s inštitúciami dcér kresťanskej lásky a ich Úrad pre migrantov

Je dôležité vytvárať spojenia s inštitúciami sociálnych služieb našej provincie, zvlášť so sestrami z Hospicu sv. Jozefa (San Jose), v ktorom sestry otvorili útulok pre ženy a deti, obeť násillia. Obete prijímajú rôzne služby psychologického sprevádzania, nadobúdajú kompetencie, aby si mohli nájsť

prácu alebo aby im uľahčili návrat do ich vlastnej rodiny. Úrad pre migrantov, ktorý vedú dcéry kresťanskej lásky, pomáha v počúvaní migrantov, spolu s verejnými organizáciami koordinuje pomoc migrantom pri vyplňaní dotazníkov pri žiadosti o finančnú pomoc a usiluje sa nachádzať nové zamestnanie pre tých, ktorí sa chcú vrátiť do svojej vlasti.

3. Osobné sprevádzanie a celkový prístup (zvlášť v Kórei)

Hoci tieto osoby zažili niečo podobné v podobných podmienkach, musíme uznať jedinečnú osobnosť každej obeť obchodovania, zvlášť čo sa týka jej kultúry, vzdelania, či ide o muža alebo ženu, s ohľadom na ich vek, prežitú situáciu, aby sme im mohli poskytnúť zosobnenú pomoc. Obete povzbudzujeme, aby sa aktívne zúčastňovali na prijímaní rozhodnutia tým, že sa budú osobne rozhodovať pre to, čo si vopred ujasnili. Záujem obetí je prvoradý.

4. Zakorenenie v Bohu, prameňu odvahy lásky

Zakorenenie v Bohu dáva sestrám odvahu v láske, aby mohli čeliť úlohám služby, ako napr. zúčastňovať sa súdnych pojednávaní, podnikáť a organizovať vyjednávania, chodiť do nočných barov počas dňa, aby prehovorili do svedomia vlastníkov a správcov, ponúkať katechézy mladým dievčatám. Zakorenenie v Bohu dáva sestrám odvahu prekonať preferencie a predsudky, aby sprevádzali tieto obeť obchodovania a svedčili o Božom milosrdenstve a jeho nesmiernom súcite.

K AKÉMU POKROKU VIEDLA TÁTO SLUŽBA? MÁME JU VIAC ROZVINÚŤ?

Podobne ako boli jednoduché začiatky našej Spoločnosti, aj naša služba pri obetiach moderného otroctva začala krôčikmi, veľkým tápaním, ale s veľkou nádejou a hlbokým presvedčením, že to nás sám Boh posielal, aby sme boli po boku týmto obetiam. Z Božej milosti z tejto lásky vzišli plody, ktoré podnecujú naše sestry. Dovoľte mi spomenúť z nich tri:

Nádej

Vďaka vytrvalosti sestier pri navštevovaní nočných barov počas dňa a hodinám katechizmu, jeden správca si vstúpil do svedomia a rozhodol sa zatvoriť nočný bar a otvoriť nový obchod. Dvaja robotníci – migranti dostali štipendium a mohli ukončiť vysokoškolské štúdiá a následne našli dobre platenú prácu. Jeden je zamestnaný ako laický partner na Úrade pre migrantov Vyšších rehoľných predstavených Filipín (USMP). Niektoré dievčatá dokončili štúdium ošetrovateliek, ktorý im poskytli naše sestry z provinciálneho domu a odteraz pracujú spolu s nami.

Tvorivosť

Kvôli „všadeprítomnosti“ drogových kriminálnych organizácií v kraji, zvýšil sa počet usmrtení a policajné jednotky už nemôžu zaistiť bezpečnosť sestier. Biskup radil sestrám, aby prestali chodiť počas dňa do nočných barov a hliadkovať. Naopak, požiadal ich, aby pomáhali v potravinových programoch a na projektoch, ktoré môžu prinášať zisk ľuďom, ktorí sa ocitli v situácii chudoby. Sestry tiež vnímali potrebu formovať ľudí, zvlášť mladých dospelých, aby sa nestali obeťami obchodovania s ľuďmi.

Naše sestry koordinujú kampaň aktivít zameranú na prevenciu spolu so sestrou poverenou Úradom pre migrantov, ktorý vedú dcéry kresťanskej lásky. Toto povzbudzuje ľudí, aby sa stavali proti obchodovaniu s ľuďmi cez integračné moduly. Sestra pracujúca na tomto úrade ponúka ateliéry a semináre o realitách migrácie a obchodovania s ľuďmi. Tieto ateliéry a semináre sú otvorené pre sestry, študentov, laických spolupracovníkov v rôznych školách riadených našimi sestrami, ďalej v našich inštitúciách sociálnych služieb, nemocniciach a v komunitách dkl, ktoré sú zapojené do pastorácie.

Odvaha lásky

Napriek možným rizikám, zvlášť v Kórei, sestry sa rozhodli „vyjsť z vychodených chodníčkov“. Odvážili sa na súde hájiť práva týraných žien a obetí obchodovania s ľuďmi a čeliť kriminálnikom, hoci bola ohrozená aj ich bezpečnosť a život.

ČO TREBA KONKRÉTNEJŠIE ROZVINÚŤ

Šírenie informácie, aby si ľudia nadobudli kritický úsudok, lepšie informovať verejnosť o nekalom obchodovaní s ľuďmi a ponúknuť obetiam, ktoré poznajú, väčšie pochopenie a súcit.

Znovuzačlenenie bývalých obetí do spoločnosti ľudí, uľahčiť im tento vstup, podporiť ich finančne pri zápise do školského systému, vrátane kurzov gramotnosti a odbornej formácie pre dospelých. Vzdelávanie im umožní trvale sa zaradiť do života, pretože ponúka lepšie možnosti zamestnania a nádej radostnejšej budúcnosti. Vzdelanie pomáha aj navrátiť úctu obeti pre jej vlastnú ľudskú dôstojnosť.

Kontakty s advokátmi pre bezplatnú právnickú pomoc. Väčšina obetí je chudobná, bez finančných zdrojov na zaplatenie právnických poplatkov; taktiež nemajú poznatky alebo nerozumejú právu a všetkým úkonom, ktoré treba podniknúť pre spravodlivé vyriešenie vecí.

Radikálne rozhodnutie pre túto permanentnú službu v prospech obetí moderného otroctva nás vedú na miesta, kde „by sme nechceli ísť“. Napriek úlohám a nebezpečenstvu, ktorým čelíme, nachádzame veľa sily a nádeje v Boha, ktorý je tu stále, miluje nás, jeho vernosť je nekonečná. Prijímame povzbudenie a výzvu Pápeža Františka:

„Všetci sme povolani /Bohom/ k slobode, k synovstvu a každý podľa svojej zodpovednosti k tomu, aby zápasil proti moderným formám otroctva. Prichádzame zo všetkých národov, kultúr a náboženstiev a preto spojme naše sily!“ (P. František, homília z 1. Januára 2015).

Filipínska provincia

MODERNÉ OTROCTVO

Mexická provincia

„Krajina strácajúcich sa ľudí“

„Uctiť si život, smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista v živote, smrti a v zmŕtvychvstávaní chudobných.“

Keď počujete „Mexiko“, je možné, že ho spájate s miestom, na ktorom stojíme vo svete v oblasti násilia. Mexiko bolo definované ako „krajina strácajúcich sa ľudí“. Komparatívne štúdiá označujú, že každú hodinu a 52 minút tu zmizne 1 osoba. V tomto kontexte sa pokúsím byť hlasom skúsenosti našich sestier v misii sv. Jána Gabriela Perboyre /perbuár/.

ZAČIATOK MISIE

Komunita v misii sv. Jána Gabriela Perboyre začala pôsobiť 15. augusta 2009: tri dkl začali pracovať v diecéze Tarahumara, vo farnosti Panny Márie Loretánskej, v dedine „Core Coyote“, na juhu najväčšieho štátu Mexika, Chihuahua. Farnosť sa rozprestiera na 2.419,79 km² a má 18 000 obyvateľov. Žijú tu rôzne etnické skupiny a kultúry, ako Raramuris, Odamers a mestici.

Pastoračná skupina je zložená zo sestier služobníc Božského Srdca Ježišovho a chudobných, kňazov a bratov Misijnej spoločnosti, bratov maristov, Vincentskej mariánskej mládeže, dobrovoľníčok AIC (Spolky kresťanskej lásky), ktoré pôsobia v niektorých dedinách farnosti a my, dcéry kresťanskej lásky.

EKONOMIKA

Podľa oficiálnych štatistík možno povedať, že rozsah marginalizácie je 3,9 %. Hospodárska činnosť, ktorá dáva život kraju, je pestovanie marihuany a maku, ich výroba, skladovanie, obchodovanie s nimi, ich konzumácia a predaj. Vznikli viaceré prepravné skupiny a stali sa lákavými pre mládež a deti.

NAŠE BYTIE A ČINNOSŤ MISIE

Na začiatku sa sestry usilovali identifikovať lídrov, aby ich spoznali ako aj plány, ktoré by mohli konať spoločne s cieľom zmeniť realitu násilia, ktoré je stálou hrozbou pre oslabenie viery a nádeje v Ježiša Krista.

Pokúsili sa podporiť iniciatívy s chudobnými, aby dostali pomoc od rôznych inštitúcií a tak financovali vzdelávacie projekty v otvorenom systéme, ako i produktívne projekty. Cez tieto činnosti sestry priniesli svetlo do života chudobných a tak ľahšie uverili Božej láske. Je paradoxné, že táto situácia „uľahčuje“ našu činnosť, pretože kontrola najatých vrahov vzbudzuje strach u ľudí, ktorí zostávajú dlho doma kvôli neistote.

V kraji „Corre Coyote“ bola činnosť katechétov spomalená, pretože vodcovia jednej bandy zabilí viacerých katechétov. Z toho dôvodu ľudia neprichádzajú tak ľahko na stretnutia. Sestry tiež boli svedkami usmrtenia ľudí. Samé boli zadržané niekoľko hodín, keď sa vracali s mladými z duchovných cvičení pre mládež. Museli vyjednávať s tými, čo ich zadržali a obhajovať mladých, aby sa títo mohli dostať do ich rodín v bezpečí a zdraví. Sestry boli upozornené, aby nechodili do istých dedín. Voči týmto hrozbám sa cítili bezmocné, trpeli pri pohľade na týchto obyvateľov, ktorí sa stali obeťami boja proti najatým vrahom kvôli moci.

ŠPIRÁLA NÁSILIA V KRAJI NAŠEJ MISIE

V kraji sa „hádajú“ o moc dve skupiny. Niektorí vidiečania sa k nim pridali za peniaze, zbrane a autá. Je to obrovské pokušenie, zvlášť pre mladých. Všetko toto má vzhľad pomoci v ich situácii chudoby, v ktorej žijú, ale v skutočnosti to prispelo k posilneniu začarovaného kruhu, a to: chudoby – násilia – smrti.

V takejto realite sestry pri úvahe nad cieľmi misie vidia svoju službu ako pastoračiu sprevádzania rodín, či už tých, ktoré sa musia sťahovať a sú

ohrozované a mladých ľudí, ktorí sú obeťami únosov, znásilňovania a ktorí niekedy riešia hrôzu sebevraždou. Sestry preto chcú byť s nimi, aby preživali tieto situácie v rozmere viery a nádeje.

NAŠA VIERA A POVOLANIE MISIONÁROK POVOLANÝCH RÁST V BOHU A PRED ĽUDOM

Sestry zakúšajú to, čo žil a ako zmýšľal jeden z misionárov: nechať sa inšpirovať Duchom Svätým, aby s odvahou a pokojne hovoril o tom, čo ohrozuje život. Všetci – chudobní i sestry – musíme pamätať, že len ak postavíme Ježiša Krista a Boha, Otca všetkých, do stredu nášho života, bude sa môcť pokoj navrátiť k nám, do našich rodín a našich spoločenstiev. Musíme si navzájom pomáhať rozpoznávať Božiu vôľu, nezamieňať ju s naším nedostatok zodpovednosti, s našimi túžbami a starosťami o moc, či ľahké obohacovanie na úkor druhých, ich života, zvlášť tých najchudobnejších.

ŤAŽKÁ SITUÁCIA

Tejto ťažkej situácii treba čeliť jasnými a obozretnými zásahmi, aby tu nebolo dvojznačnosti, dávať pozor, aby sme nerozumne nevystavovali svoj život. Máme byť svedkami, mučeníčkami a nie hrdinkami uprostred toľkých konfliktov. Mučeník potrebuje múdrosť a rozlišovanie. Toľkí zabití a toľko ničenia nás viedlo k podobnej skúsenosti, akú opísal žalmista, keď spoznal v Bohu, že je jeho jediná skala, jeho svetlo, vodca a cesta.

VÝŇATOK Z MODLITBY FARNÍKOV Z MISIE SESTIER

Prinášame tu úryvok z modlitby, ktorú sa počas troch mesiacov spoločne modlia farníci z misie, kde pôsobíme v jednom kraji rozľahlej farnosti.

„V tebe, Pane, hľadáme útočisko, vezmi nás do náručia, nenechaj nás samých, opustených, zmätených.

Drž nás za ruku... si Otec nás všetkých, daj, aby sme videli tvoje svetlo a vrátili sa na dobrú cestu.

Ty si uzrel našu biedu, ty poznáš úzkosť nášho srdca, oslobod' nás a rýchlo príď.

Pomôž nám kráčať po ceste pokoja, slobody a bratstva.

Zmiluj sa nad nami, láskavý Otče a maj s nami súcit. Plač s nami, s nami a s naším ľudom, pretože sa bojíme, naša duša je plná úzkosti.

Naše oči sú celé červené od plaču a cítime sa bez sily... dôverujeme v teba, pretože ty si náš jediný Boh...

Prosíme ťa o to v mene Ježiša, tvojho Syna a v mene našej Matky, Panny Márie Guadalupskej, Kráľovnej pokoja. Amen.“

Mexická provincia

MODERNÉ OTROCTVO

Nigérijská provincia

Obete rôznych foriem moderného otroctva: Beuty, Doris, Glory a ďalšie...

Približujeme vám niekoľko príkladov otroctva modernej doby v Nigérii:

PRÁCA DETÍ A NÚTENÉ PRÁCE

Niektorí rodičia sa zriekajú svojich detí a dávajú ich do cudzích rodín na domáce práce. Týmto deťom sľubujú výhody, ako napr. že budú naozaj chodiť do školy alebo že nadobudnú rôzne zručnosti. Nanešťastie, často si nimi len slúžia, sú týrané a žiaden z týchto prisľubov nespĺnia. Niekedy sa tieto deti bránia tým, že utečú a žijú na ulici. Tu sa dávajú na žobranie, robia drobný predaj, kradnú, dokonca sa dávajú na prostitúciu a drogy, sú ohrozené rôznymi nebezpečenstvami a vystavené všetkému zlu. Zároveň predstavujú formu nebezpečenstva pre spoločnosť. Pre väčšinu takýchto detí sme utvorili projekty pre deti z ulice.

TOVÁRNE NA „VÝROBU“ DETÍ

Nie je tomu dávno, čo boli vytvorené priestory, kde sú mladé ženy donútené ísť alebo sú unesené, aby tu mali deti, ktoré budú predávané. Toto naberá formu tovární, ale vláda vynakladá veľké úsilie, aby zadržala osoby, ktoré sa nachádzajú zapletené do tohto biznisu. Niektoré z týchto detí sú predávané bezdetným manželským párom. Niektoré mladé dievčatá či ženy sa pokúsili utiecť a prišli do nášho Centra pre dospievajúce dievčatá v pozhnanom stave.

OBETE OBCHODOVANIA SO ŽENAMI PRE SEXUÁLNE ÚČELY

Sú to väčšinou ženy, ktoré sa nechali oklamať a boli donútené žiť ako prostitútky kvôli ich chudobe. V tomto prípade im bolo nahovorené, že si môžu byť isté, že budú mať výhody pri zabezpečovaní živobytia pre seba a svoje rodiny, ktoré zostali doma (v krajine). Tieto rodiny sú ubezpečované, že ženy sú v bezpečí a na začiatku odchodu manželky, matky, či dcéry im sľubujú istú pomoc. Po príchode do krajiny prijatia im je odňaté všetko, čo im zabezpečovalo istú bezpečnosť, ako napr. je im skonfiškovaný cestovný lístok, letenka a pod. Sú odrezané od všetkého, čo poznajú, od rodiny a priateľov a sú donútené prisahať, že nikomu nepodajú žiadnu informáciu o ich terajšom pobyte. To je len začiatok traumy. Každý deň zakúšajú hrôzu, sú napr. bité, vystavené nemociam, neželaným tehotenstvám, dokonca i smrti.

Poznámka: Niekedy niektoré rodiny, rodičia alebo manželia presvedčajú ďalšie ženy z rodiny, aby sa dali na tento obchod, niektoré tak robia dobrovoľne, všetky v starosti o zlepšenie ich príjmov. Tieto ženy prechádzajú ilegálnou cestou a vystavujú sa nespočetným rizikám a nebezpečenstvu.

Príbeh BEAUTY:

Beauty sa stala obeťou obchodovania cez jej tetu, bola odvedená do Talianska na prostitúciu. V tejto krajine mala štyri deti s jedným mužom, ktorý keď sa dozvedel, že je séropozitívna, ju navádzal, aby sa vrátila do Nigérie aj s deťmi. Sľúbil jej, že jej bude pravidelne posilať peniaze z Talianska na živobytie a štúdium detí. Nanešťastie, po návrate do Nigérie v septembri 2013 nemala žiadnu správu o tomto mužovi a neposlal jej ani cent z toho čo sľúbil. Otvorili sme pre ňu jeden stánok a platili sme jej ubytovné. Po určitom čase rozhovorov sa katolícka farnosť, do ktorej patrí, rozhodla platiť školné pre jej deti až do času, keď bude schopná platiť ich sama.

AKÉ FORMY SLUŽBY IM POSKYTUJEME?

Dcéry kresťanskej lásky Nigérijskej provincie sú zapojené do služby obetiam obchodovania s ľuďmi v spolupráci so Zväzom vyšších predstavených Nigérie. Táto služba sa volá „Výbor na podporu dôstojnosti žien“. Počas procesu uzdravovania a znovuzачlenenia sestry žijú s týmito ženami, ktoré sa vrátili do vlastnej krajiny. Ponúkame im tieto formy služby:

Pri príchode ich prijímame a poskytneme im bezpečné ubytovanie. Prijímame ich také, aké sú a ony vedia, že ich rešpektujeme v ich ženskej dôstojnosti. Vytvárame vzťahy dôvery a priateľstva, aby nás považovali za osoby, ktorým môžu dôverovať a zdieľať to, čo prežili. Ponechávame im čas na odpočinok a postupne uľahčujeme ich rozhodnutie prijať psychologické sprevádzanie. Majú tiež možnosť lekárskej starostlivosti, pastoračného sprevádzania a spoznávania ich práv.

Keď sú pripravené, začína etapa uzdravovania a začlenenia, čo predstavuje:

Formácia (ak nebola ukončená školská dochádzka alebo ďalšie vzdelávanie), nadobúdanie kompetencií, nadväzovanie vzťahov s ich vlastnou rodinou a vzbudzujeme v nich cestu zmierenia s nimi.

Počúvajte príbeh DORIS:

Doris bola obeťou obchodovania so súhlasom vlastnej rodiny a bola odvedená do Talianska. Už bola vydatá a mala dve deti predtým, ako zažila násilie. Keď prišla do Talianska, bola dvakrát predaná osobou, ktorá ju donútila k tomuto obchodu. Keď Doris spoznala typ práce, ku ktorej bola donútená, zavolala manželovi a vyjavila mu, že vlastne ide o prostitúciu. Keď sa Doris konečne mohla vrátiť do Nigérie, začala drobný predaj, ktorý jej umožnil postaviť si dom v Lagos. Až doteraz ju podporujeme finančne, aby mohla platiť školné svojim trom deťom.

SPOLUPRÁCA S ĎALŠÍMI

V tejto službe spolupracujeme s ďalšími skupinami, organizáciami na ochranu ľudských práv, vládnymi organizáciami, bezpečnostnými zbormi a občanmi. Spolupracujeme aj s ďalšími provinciami dkl, niektorými skupinami a jednotlivcami mimo krajiny.

AKÝ ÚČINOK MÁ TÁTO SLUŽBA?

- Obete znovu nadobúdajú ľudskú dôstojnosť a sebaúctu.
- Tí, čo sa dokázali znovu vrátiť do dôstojného života, sa stávajú príkladom a tvorcami zmeny, aktívne sa stavajú proti obchodovaniu, zdieľajú svoje

svedectvá a odvracajú ďalšie ženy, aby sa nestali obeťami podobného obchodovania.

- Dochádza k zníženiu percenta kriminality.
- Verejnosť je informovaná o tejto otázke rôznymi akciami, kampaňami a úsilím zrealizovaným v spolupráci so ženskými a mládežníckymi organizáciami. Počet žien, aj katolíčok, ktoré sú zatahnuté do sietí obchodovania, je alarmujúci, preto množstvo ženských skupín zapojených do kampaní pomáha k zníženiu dôsledkov obchodovania.

Príbeh GLORY:

Glory bola obeťou obchodovania a odvedená do Španielska ako prostitútka, ale pred niekoľkými mesiacmi sa vrátila domov. Keď bola v Španielsku, Glory nezniesla už tento spôsob života, ku ktorému bola donútená, nastala u nej nervová depresia a teraz sa lieči na mentálnu chorobu. Nadviazanie kontaktov s rodinou jej pomáha v rekonvalescencii. Keď znovu nájde stabilitu a bude pripravená, bude môcť absolvovať ďalšie etapy uzdravovania.

ČO MÁME UROBIŤ PRE ZLEPŠENIE TEJTO SLUŽBY?

Musíme:

- **Zintenzívniť kampane informovanosti a rozšíriť siete spolupracovníkov,** vrátane medziprovinciálnych kontaktov. Naďalej musíme bojovať s problémom chudoby, aby ľudia neboli takí zraniteľní a ľahko sa nedali zvieŕť do siete obchodovania s ľuďmi.
- **Rozvíjať naše kompetencie, aby sme vyzdvihovali hlavné ciele,**
- **Dosiahnuť finančnú pomoc,** a tak uspokojiť nespočetné potreby pri znovu začleňovaní obetí do rodinného a spoločenského života.

Trestný poriadok v krajine žiada duplikáciu dôkazov, čo je niekedy prekážkou pri prenasledovaní páchatel'ov trestného obchodovania cez Národnú agentúru pre zákaz obchodovania s ľuďmi.

ZÁVER

Vzbura Boko Haram a etnická kríza vytvorili nové formy chudoby v Nigérii. Mnoho ľudí uteká, rodiny sú rozídené, mnohí stratili svojich najbližších ako i prostriedky k živobytiu. Narástlo percento chudoby a problémov duševného zdravia, ktoré sa dotýkajú mladých i dospelých. Mnohí naďalej znášajú účinky problémov, ktoré neboli vyriešené. Dcéry kresťanskej lásky sa snažia byť pozorné na tieto situácie a odpovedať v miere svojich možností, niekedy v spolupráci s ďalšími inštitúciami a skupinami ľudí.

Prosíme Pannu Máriu, jedinú Matku Spoločnosti, aby sa naďalej prihovárala za nás i za celý svet.

Nigérijská provincia

SIETE SPOLUPRÁČE

Konžská provincia

Tá istá vízia lásky a služby Kristovi v chudobných

Projekt Dream

OPIS PROJEKTU

Cieľom projektu je zabrániť šíreniu vírusu HIV / AIDS z budúcej matky na jej dieťa a udržiavať zdravie matky ako aj celej rodiny.

Tento projekt sa zrodil v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky vďaka uzatvoreniu spolupráce s Komunitou Sant' Egídio. Zmluvu podpísala v júni 2005 sestra Evelyne za Spoločnosť dkl a predseda Komunity Sant' Egídio.

Hoci obe komunity majú svoje vlastné špecifiká, zdieľajú ten istý pohľad lásky a služby Kristovi v chudobných. Spoločný bod, od ktorého sa rozvinula naša spolupráca, je, že sme priateľmi chudobných a zaväzujeme sa slúžiť im kvalitne.

Ďalším veľmi dôležitým prvkom je spolupráca so štátom cez Ministerstvo zdravotníctva. V každej krajine, kde existuje projekt Dream, museli sme si vyžiadať súhlas štátu a podpísať dohodu s Ministerstvom zdravotníctva. Štát sa považuje zodpovedným za zdravie obyvateľstva, naša služba cez projekt Dream je účasťou na službe štátu.

PODMIENKY POTREBNÉ PRE DOBRÚ SPOLUPRÁCU

Pre uľahčenie dobrej spolupráce je potrebné splniť nasledovné podmienky:

Rozvinúť spoločný pohľad na poskytovanú službu:

- Boj proti Aids, hlavne v Afrike, používaním modelu projektu DREAM,
- úplné prijatie protokolu tohto vzoru,
- liečba zdarma všetkých chorých.

Upresniť rozdelenie zodpovedností každej časti, poznať svoje limity a bedliť nad vzájomným rešpektom. Táto zmluva viedla Spoločnosť k zapojeniu sa do projektu Dream vo viacerých provinciách, a to Mozambiku, Nigérii, Keni, Kamerunu, Kongu a v Tanzánii. Spoločnosť prijala tento program, hľadala zdroje pre stavbu a vybavenie štruktúr, a to biomolekulárneho laboratória a zdravotníckeho strediska, ktoré musia zodpovedať normám pre zrealizovanie cieľov programu. Spoločnosť je zodpovedná za laický personál, ktorý si vyberie a zamestnáva pre zaistenie služby a tiež sa podieľa na platení miezd tohto personálu.

Komunita Sant'Egidio pripravila vynikajúci program holistického prístupu k starostlivosti o osoby nakazené vírusom. Zaisťuje formáciu personálu, supervíziu a expertízu. Za tým účelom organizuje každý rok formáciu personálu pracujúceho v rôznych centrách Dream.

Čo sa týka štátu, v niektorých krajinách sa podieľa na platení mzdy personálu, zabezpečuje potrebné lieky a materiál pre laboratória.

Na uzatvorenie zmluvy o spolupráci medzi Komunitou Sant'Egidio a Spoločnosťou dkl bolo potrebné niekoľko mesiacov. Každým rokom sa v Materskom dome koná stretnutie na zhodnotenie a následné programovanie. Schádzajú sa na ňom predstavitelia Komunity Sant'Egidio, generálna predstavená, spolu s generálnou radkyňou, riaditeľkou IPS (medzinárodná projektová služba našej Spoločnosti), generálnou asistentkou, generálnou radkyňou pre Afriku, zástupcovia programu Dream a o. Maloney ako koordinátor programu.

Táto spolupráca s komunitou zaangažovaných laikov je pre nás pozitívnou skúsenosťou. Priniesla nové nadšenie a nové možnosti, pretože spoločne môžeme viac urobiť. Boli sme povzbudzovaní a oslovení ich obetavosťou, chápaním a láskou k chudobným, zvlášť ich pevné rozhodnutie slúžiť im kvalitne. Aj oni hovoria to isté o nás a cítia sa povzbudzovaní našou ochotou spolupracovať s nimi.

Samé od seba by sme sa nemohli zaangažovať do takého veľkého programu, pomáhajú nám expertízou mnohí lekári, profesori, farmaceutici, technici... všetci títo patria do Komunity Sant' Egidio a túto pomoc poskytujú ako dobrovoľníci nad rámec svojej profesie.

NIEKOĽKO VÝZIEV

- Financovanie projektu Dream

Jednou z veľkých výziev je financovanie projektu Dream. Svetový fond dáva veľké peniaze, ale projekt Dream sa nenachádza medzi možnými prijímateľmi, ktorým je povolené čerpať z tohto fondu. Podobne ako západné vlády, Svetový fond uprednostňuje prechod cez medzinárodné alebo vládne organizácie na škodu náboženských vyznaní, hoci tieto realizujú až 60 % práce v teréne.

- Úloha pre vládnucu politiku

Vo viacerých krajinách vláda považuje tento program za príliš špecializovaný a chcela by ho zaviesť do bežného zdravotníckeho systému. To by sa mohlo dotknúť sledovania chorých s rizikom zvýšenia prevalencie (pozn. prekl.: *príklad*: 1% prevalencia danej choroby znamená, že ňou v danom čase a mieste trpí jeden zo 100 obyvateľov/ludí).

URČITÝ POKROK

Bolo by dobré poznamenať účasť ďalších organizácií, ako napr. CRS /Zbor národnej bezpečnosti Francúzska/, AIDS RELIEF, PNLS /Národný program boja proti Aids/, PAM /Svetový potravinový program OSN/ a pod.

Program IPS našej Spoločnosti zohráva nezanedbateľnú úlohu v realizácii projektu Dream. Naďalej odpovedá na potreby formácie personálu, aktérov vyživovacích programov a ďalších infraštruktúr, pričom hľadá partnerov pre zaslané projekty.

Veľkou radosťou a úspechom tohto programu je, keď sa ľudia postaví na vlastné nohy, keď sa stanú samostatnými a keď ženy, ktoré boli seropozitívne, môžu porodiť zdravé deti.

PERSPEKTÍVY BUDÚCNOSTI

- Keď sa zdravotnícky systém zmení v dobrom zmysle, keď do neho zapojí formáciu a informovanosť a uvedomovanie ľudí o ďalšej pomoci ľuďom, ktorí žijú s vírusom, toto bude môcť zmenšiť náklady projektu Dream.
- Prijíť nové možnosti partnerstva na ochranu a záruku autonómie dcér kresťanskej lásky.
- Znižovať dopad HIV. V súčasnosti poznamenávame redukcii dopadu infekcie HIV následkom veľkých vzdelávacích zdravotníckych programov, vďaka vernosti liečených osôb a rodín, ktorí vidia nádej v predĺžení života. Toto všetko viedlo k zníženiu sociálnej stigmy a diskriminácie spojenej s vírusom HIV.
- Znížiť náklady programu Dream: Okrem miezd, najväčším nákladom sú laboratória, zvlášť čo sa týka merania vírusovej záťaže. Jeden test stojí 25 až 30 dolárov. Ak máte 8000 pacientov, ako napr. v Mozambiku, toto je veľmi nákladné. Komunita Sant'Egídio sa v súčasnosti usiluje nájsť jednoduchšie prostriedky pre realizáciu testu.

ZÁVER

Plodná spolupráca medzi oboma účastníkmi projektu umožňuje spoločnú prácu, kde sa každý učí od druhého. Niekedy ide o vzájomné znášanie sa, úvahu, ako skĺbiť naše rozdielne charizmy pre službu chudobným, ako byť tvorivými a chápacími a zároveň vedieť si odpúšťať naše omyly a chyby spojené s jednotlivými osobnosťami a povahami. Projekt Dream dostal osobitnú podporu generálnej predstavenej a jej rady vďaka ich záujmu, s ktorým sledujú vývoj každého centra pri ročných stretnutiach a tiež poskytnutím financií z Materského domu, bez ktorých by naše centrá nemohli existovať.

Konžská provincia

SPOLUPRÁCA S DRUHÝMI

Thajská provincia

Spoločne v službe hendikepovaným

Projekt komunitného rozvoja v dvoch častiach

OPIS PROJEKTU

Projekt „Spoločenská rehabilitácia dcér kresťanskej lásky“ v posledných rokoch nabrala radikálny obrat. Po 18-tich rokoch, v roku 2010, služba hendikepovaným prijala iný model, a to komunitný rozvoj. V r. 2010, my, ako vedúca skupina sme prijali logiku a dôvody tohto nového prístupu, ale keďže išlo o veľmi náročný projekt s neistými dôsledkami, len jeden zo štyroch centier tohto projektu prijal úlohu. Bola to skupina z Provincie Loei. Táto skupina zreorganizovala novú pracovnú metódu projektu predtým, ako ju oznámila vybraným okresom. Išlo o získanie dovoľenia vytvoriť Memorandum dohody, a tak dosiahnuť spoločné chápanie záväzku. Skupina vykonala analýzu situácie pomocou príslušného dotazníka v spolupráci s Výskumným a organizačným strediskom Univerzity mesta Rajabhat v kraji Loei.

Výsledky tohto dotazníka vyzdvihli dve reality týkajúce sa hendikepovaných:

- Široká verejnosť a miestne zastupiteľstvo majú slabý stupeň citlivosti voči právam hendikepovaných,
- Služby pre hendikepovaných sú zamerané jedine na mesačný prídavok na hendikep, ktoré dostávajú od vlády. Legislatíva ich práv nie je teda zachovaná a možnosť stať sa aktívnym členom spoločnosti a činiteľom vlastnej zmeny im nie je priznané.

Opierajúc sa o tieto údaje bol vypracovaný nový viacročný spoločenský plán s dvomi časťami:

1. časť: hendikepované osoby
2. časť: široká verejnosť

Hlavný cieľ plánu Spoločenskej rehabilitácie spočíva v zlepšení kvality života 1500 hendikepovaných s ich rodinami, a to formou spoločenského prístupu. Verejnosti navrhujeme väčšiu pozornosť a záujem o nich a vyzdvihujeme schopnosti zainteresovaných zložiek, aby sme dosiahli takú spoločnosť, ktorá nevytlúči nikoho v 27 okresoch Provincie Loei v roku 2015: najskôr 12 okresov v r. 2010 -2012, potom 15 okresov v r. 2013-2015.

1. časť: HENDIKEPOVANÍ A ICH RODINY

Senzibilizácia v rozvoji. Rozvoj je založený na právach hendikepovaných osôb a je v spojení so 4. národným plánom o rozvoji kvality života hendikepovaných osôb a v súlade s Dohodou OSN o právach hendikepovaných. Thajsko túto dohodu ratifikovalo v roku 2008.

Táto senzibilizácia prechádza cez kurzy, výrobu informačných brožúr, tvorbu a udržiavanie internetovej stránky a päť hodín programov za týždeň v rádiu – to všetko, aby sme sa priblížili k širokej verejnosti. Vyžaduje si to:

- organizáciu formácie o schopnostiach základnej rehabilitácie,
- prístupnosť pre hendikepovaných,
- výrobu protéz z miestnych materiálov, a tým lacnejšiu predajnú cenu,
- formáciu zodpovedností v ateliéroch komunikácie, aby sa osoby naučili hovoriť a vystupovať na verejnosti, a tým hájiť práva hendikepovaných (byť hovorcom skupiny),
- formáciu týchto skupín o hendikepe – formácia zabezpečovaná podľa okresov. Pozývajú sa na ňu predstavitelia a zástupcovia rôznych miestnych inštitúcií, aby sa tak stali ich poradcami,
- registráciu týchto skupín, aby mali právnickú identitu, ktorá im umožní mať prístup k finančnej pomoci od vlády, napr. z fondu pre živobytie.

Na podporu účasti hendikepovaných sa organizujú **sociálno-kultúrne aktivity** v spolupráci s miestnymi inštitúciami, aby sa šírila prevencia a ochrana detí a žien pred násilím.

Stretnutia hendikepovaných a dobrovoľníkov umožňujú každému učiť sa jeden od druhého. K tomu sú organizované mesačné a ročné stretnutia na deľbu toho, čomu sa naučili, na vzbudzovanie hľadania riešení na problémy a k posilneniu siete spolupráce medzi jednotlivými skupinami.

2. časť: INFORMOVANIE ŠIROKEJ VEREJNOSTI O POTREBÁCH HENDIKEPOVANÝCH A ICH ZAČLENENIA DO ŽIVOTA

Organizácia ateliérov s hlavnými miestnymi inštitúciami pre informovanie širokej verejnosti o potrebe rozvoja hendikepovaných osôb, čo je založené na ich právach a ich zaradenie sa do života prispôsobením okolia (bezprahové prístupy a pod.).

K tomu je potrebné vydávať informačné bulletiny, používať internet a šíriť programy na dvoch miestnych rádiových staniciach určených pre širokú verejnosť.

Hľadať a vyberať dobrovoľníkov na vidieku za pomoci obecných predstaviteľov, vplyvných osobností s ohľadom na odporúčania rodín hendikepovaných.

- Formácia dobrovoľníkov pre spoznávanie hendikepovaných osôb, prehodnocovanie ich potrieb a ich usmerňovanie k príslušným inštitúciám,
- Oceňovať dobrovoľníkov, ktorí sa rozhodli stať sa aktívnymi členmi v službe hendikepovaným formou udeľovania diplomov na konci ich formácie,
- Organizovať pravidelné domáce služby podľa rád supervízorov zodpovedných za každú zónu,
- Organizovať kurzy pre tvorbu projektov,
- Programovať výročné stretnutie pre ocenenie dobrovoľníkov v ich službe a deľbu ich pokroku v činnosti.

Posilniť spoluprácu medzi miestnymi vládnymi inštitúciami, zdravotníckymi organizáciami a spolkami (mesačné stretnutia).

- Organizovať študijné návštevy na miestach, kde vykazujú trvalé dobré výsledky v oblasti starostlivosti o hendikepovaných,
- Participovať na mesačných stretnutiach a formačných stretnutiach dobrovoľníkov,
- Poskytovať verejné priestory pre stretnutia skupín a ich činnosti,
- Organizovať spoločenskú správu rizík spôsobených prírodnými katastrofami v dvoch okresoch, kde sú hendikepovaní zapojení do dedinského výboru spolu s miestnymi predstaviteľmi.

Učiť mládež na školách, aby sa stali priateľmi hendikepovaných osôb a vzbudzovať v nich túžbu stať sa dobrovoľníkmi, taktiež poznať techniky základnej rehabilitácie a prístupu k hendikepovaným.

Pozvanie pre miestne obyvateľstvo:

- Podporovať činnosti a iniciatívy týkajúce sa hendikepu, napr. zbierkami na podporu potrieb pre hendikepovaných,
- Ponúkať pracovné príležitosti hendikepovaným v oblasti obchodu a poľnohospodárstva,

Spolupráca so štátnymi a neziskovými organizáciami na úrovni provincie a okresov:

- Ponúkať štvrtročné stretnutia týchto organizácií spolu s skupinou Komunitnej rehabilitácie dcér kresťanskej lásky,
- Uľahčovať usmerňovanie hendikepovaných podľa ich potrieb týkajúcich sa zdravia, štúdií, odbornej prípravy, zdravotníckych pomôcok, protéz a pod.
- Organizovať stretnutia s kompetentnými zodpovednými predstavenými jednotlivých inštitúcií na úvahu o spoznávaní, vzájomnej informácii dobrých skúseností, ako aj zverejňovanie nadobudnutých poznatkov v rámci týchto zainteresovaných partnerov.

PODMIENKY POTREBNÉ PRE DOBRÝ CHOD

- Transparentná komunikácia s finančnou agentúrou CBM pre poskytnutie primeranej pomoci,
- Revízia projektu, ktorý spravujú dcéry kresťanskej lásky, aby tak zreorganizovali internú pracovnú metódu pred začatím projektu,
- Dobré poznanie skupiny Komunitnej rehabilitácie dkl s politikmi uľahčila zabezpečenie projektu a pracovné vzťahy. Dohodu podpísali aj miestne obecné a mestské úrady a inštitúcie v nových zónach.

Akreditácia Komunitnej rehabilitácie dkl a jej vynikajúca povest u Ministra sociálneho rozvoja a bezpečnosti obyvateľov vyzdvihujú tento projekt na jedinečnú pozíciu, čím sa rozširuje ich okruh a spolupráca s ďalšími organizáciami. Božia prozreteľnosť nás viedla vo chvíľach, keď sme nemali odpoveď.

AKÝ POKROK? ČO TREBA ZLEPŠIŤ?

Pokrok

Koncom roku 2012 boli programy komunitnej rehabilitácie v 12 okresoch určenej zóny zverené miestnym organizáciám. 80% miestnych predstaviteľov sa zaviazalo, že budú pokračovať v iniciatívach týkajúcich sa hendikepu v ich plánoch a rozpočtoch.

V roku 2014 vyhodnotenie projektu vyzdvihlo úspech mobilizácie a investovania do rôznych miestnych inštitúcií. Skupiny dobrovoľníkov rozvinuli silný pocit spolupatričnosti a dobre sa začlenili do administrácie a miestnych zdravotníckych štruktúr v súlade s Dohodou, aby hendikep bol zapísaný do rokovaní o vládnych programoch a o nemocniciach. Miestni predstavitelia zvýšili svoju podporu iniciatív týkajúcich sa hendikepu, napr. financovali sociálnokultúrne aktivity a ziskotvorné činnosti, mesačné preplácanie dopravy dobrovoľníkov do dedín. Budovy a verejné priestory boli prispôbené, aby boli viac prístupné pre hendikepovaných, čím by sa cítili viac prijatí do spoločnosti.

Komunitná rehabilitácia dkl bola uznaná a ocenená za jej inováciu v mobilizácii zdrojov, účinného používania existujúcich miestnych zdrojov, ktoré majú dopad na trvalý rozvoj, napr. Cena neziskových organizácií pre Thajsko v r. 2012 a 2013 od „Ressources Alliance“ v spolupráci s Inštitútom „Kenan pre Áziu“, podporovaná Nadáciou Rockefeller; za pozoruhodnú organizáciu sociálneho rozvoja 2012 a diplom, ktorý potvrdzuje kvalitu organizácií týkajúcich sa hendikepu v r. 2014 – udelil ho Národný úrad pre osamostatňovanie hendikepovaných, Ministerstvo sociálneho rozvoja a bezpečnosti obyvateľov.

Čo treba ešte zlepšiť?

Aby skupiny hendikepovaných boli zjednotené vo všetkých určených zónach s kooperáciou všetkých zainteresovaných miestnych zložiek kvôli účinnejšej práci na poli hájenia práv hendikepovaných.

Takto by sme mohli byť svedkami radosti spoločenstva, kde všetci majú svoje miesto v medzináboženskom prostredí.

ZÁVER

Veríme, že láska, pochopenie a deľba talentov môžu zaplniť medzeru, ktorá existuje medzi hendikepovanými osobami a širokou verejnosťou, a tak smerovať k pravej civilizácii lásky.

Thajská provincia

SPOLUPRÁCA

Provincia Barcelona

Vytvárať vzťahy s ľuďmi z ulice

Projekt Rozálie Rendu

*„... Za kláštor budú mať ulice mesta...“ (Coste X., s. 662 – z 24. 8. 1659).
„Je treba..., aby sestra bola ako kameň pri ceste, na ktorom všetci, čo idú okolo, si môžu odpočinúť a zložiť svoje bremená...“ (Sestra Rozália Rendu).*

PŔVOD A CIEĽ PROJEKTU

Projekt sa zrodil uprostred skupiny osôb, ktoré boli v spojení s rôznymi organizáciami, farnosťami, Katolíckou charitou..., a pokúšali sa nájsť priestor, kde by zraniteľné osoby, ktoré spávali na ulici, mohli mať strechu nad hlavou počas chladných a mrazivých dní. Dcéry kresťanskej lásky prijali iniciatívu a zorganizovali projekt s názvom „Projekt Rozálie Rendu“ – Priestor Vincles – ako spomienku na blahoslavenú sestru Rozáliu pôsobiacu v Paríži v tejto doméne r. 1817 až 1856.

Hlavným cieľom je vstúpiť do kontaktu s najzraniteľnejšími osobami, ktoré spia na ulici a vytvoriť „citové a činné spojenia“, ktoré im prinesú istotu a ak je možné, tak aj zmysel ich života, aby sa v nich mohla zrodíť túžba zlepšiť svoju životnú situáciu, hoci už nie sú schopní chcieť niečo iné: *„Za akým cieľom? Tu som cítim dobre...“* V skutočnosti, nejde o doplnujúce zdroje, je to priestor sprevádzania v samote, „byť jednoducho po ich boku“, nič viac.

AKTIVITY

Ide o prechádzanie ulicami a hľadanie kontaktu s najzraniteľnejšími osobami, ktoré spia na ulici; prijať ich na celú noc na mieste, kde by si mohli odpočinúť, spať v bezpečí a nájsť si čas na priateľský rozhovor, ak si to prajú;

sprevádzať ich po nemocniciach, zdravotníckych strediskách alebo vybavovať s nimi potrebné procedúry, aby mohli byť prijatí do terapeutických centier....

Prechádzať ulicami

Každý večer vychádzajú dobrovoľníci po dvoch. Od 20.30 - 21.00 h sa oboznamujú s informáciami, trasou obchádzky a osoby, ktoré budú kontaktovať. Od 21.00 -23.15 h: obchádzky a stretnutia. Od 23.15-23.45h: správa o vykonaných obchádzkach, informácie o osobách, ktoré stretli.

Prijatie v Centre

Každý večer, od 21.00h do 8.00 ráno je možné prijímať osoby v jednej miestnosti na prízemí. V Centre môžu stráviť noc bez vyhradených podmienok či platenia.

- Vedeeme s nimi konverzácie, počúvame ich obavy a povzbudzujeme ich k ďalším krokom pre zlepšenie ich sociálneho statusu. Ak si to ľudia prajú, sprevádzame ich k inštitúciám, ktoré by lepšie zodpovedali ich potrebám.
- V Centre sa môžu napiť niečoho teplého (mlieko, bujón, ovocná šťavu...),
- Majú tu možnosť osprchovať sa, prezliecť si čistú bielizeň a odpočinúť si v bezpečí.

Sprevádzanie

Po prijatí v Centre ich sprevádzame, aby sme im pomohli skontaktovať sa s:

- inštitúciami alebo organizáciami pre začatie procesu zmeny a tým ukončiť zostávanie na ulici,
- nemocnicami alebo zdravotníckymi strediskami,
- ak sú tieto osoby zomierajúce, usilujeme sa sprevádzať ich až do konca, aby neboli sami v tejto poslednej etape života.

SPOLUPRÁCA, ROZDELENIE ÚLOH

- Od začiatku projektu formáciu dobrovoľníkov prevzali dcéry kresťanskej lásky a Nadácia Arrels – inštitúcia, ktorá sa venuje pozornosti voči ľuďom bez domova.

- Všetky podniknuté služby pre ľudí bez domova sa konajú v spolupráci s druhými. Priestor „Rozália Rendu“ je medzi nimi prvá, ale potom ich sprevádzame, aby sa napojili na rôzne inštitúcie, centrá, ktoré sa starajú o nich po stránke sociálnej a odbornej. Niektoré tieto centrá spravujú naše sestry (Sociálne dielo sv. Lujzy alebo Llar de Pau), ďalšie vedú tí, ktorí spustili projekt (Arrels, Sostre, Katolícka charita...), iné sú zase centrá, ktoré tvoria súčasť verejnej zdravotníckej pomoci (zdravotnícke strediská, štátne nemocnice, Centrá sociálnej pomoci, terapeutické skupiny, rehabilitačné strediská pre drogovu závislých...).

OSOBY, KTORÉ UMOŽNILI, ABY SA TENTO PROJEKT ZREALIZOVAL

- Spoločnosť dkl je hlavným aktérom, dala k dispozícii priestory, poslala sestry do tejto služby, uľahčila materiálne, ekonomické a technické zabezpečenie,
- 4 odborní pracovníci na plný úväzok, z nich jedna dkl,
- 86 aktívnych dobrovoľníkov, z toho 11 sestier dkl.

PRÍPRAVA DOBROVOĽNÍKOV

Dobrovoľníci majú možnosť pripraviť sa na službu počiatočnou formáciou a dopĺňať ju permanentnou formáciou.

Počiatočná formácia je teoretická a praktická. Obsahuje:

- jedno informačné stretnutie o projekte,
- dve stretnutia teoretickej formácie,
- tri obchádzky ulíc v rámci praktickej formácie,
- formačné stretnutie určené pre iné činnosti v službe ľudí bez domova (minimálne 2, na výber sú 4 možnosti)

Permanentná formácia:

- dobrovoľníci sa stretávajú raz za mesiac na zdieľanie svojich skúseností a ťažkostí,
- každý dobrovoľník, keď to potrebuje, sa môže stretnúť s koordinátorom, ktorý sa snaží byť vždy k dispozícii.

NIEKOĽKO INFORMÁCIÍ

Projekt funguje od 2. mája 2012. V r. 2014 sme poskytli dovedna 3.332 nocľažných miest, čo predstavuje 83 rôznych osôb (67 mužov a 16 žien), ich vekový priemer bol 48,4 rokov. Vek týchto ľudí sa mení, majú od 22 – 74 rokov.

Kontakty

Každý deň sme vychádzali do ulíc, čím sme sa stretli s viac ako 500 osobami, mali sme možnosť spoznať ich osobné dejiny, vytvoriť vzťahy s mnohými ľuďmi bez domova a tiež sme sprostredkovali stretnutia s ich rodinou, dokonca i návrat domov (Nino, Antonio, Didier...). Mohli sme sprevádzať viacerých v čase ich nemoci, niektorých až po smrť (Nino, Kumar, Isqbal, Juanjo, José Manuel, Said...).

GEOGRAFICKÉ A EXISTENČNÉ PERIFÉRIE

Sme pozvané tiež stavať ľahké stany na križovatkách ešte nevyšľapaných chodníkov... Cítíme sa povolané vypracovať nový štýl diel a našej prítomnosti, jednoduchej a pokornej, akou je horčičné semeno (porov. Mt 13,31-32), a tým odstraňovať všetky bariéry, ponúkať slovo bratstva, počúvať tých, ktorí nemajú hlas pred svetom a zostávať Božími príbytkami medzi ľuďmi.

„...Toto mesto treba spoznať, a to kontemplatívnym pohľadom alebo pohľadom viery schopným objaviť Boha, ktorý býva v jeho domoch, na jeho uliciach a námestiach. Božia prítomnosť sprevádza úprimné hľadanie jednotlivcov alebo celých skupín túžiacich nájsť oporu a zmysel vlastného života. On žije medzi obyvateľmi a podporuje solidaritu, bratstvo, túžbu po dobre, po pravde a po spravodlivosti. Táto jeho prítomnosť však nesmie byť vyfabrikovaná, treba ju odhaliť, objaviť.“ (Evangelii gaudium 71, Pápež František)

Provincia Barcelony

Spoločne s Vincentskou rodinou

AIC v súčasnosti

Vincentská
rodina

Príhovor p. Laurence de la Brosse

Drahé sestry!

S veľkou radosťou som prišla medzi vás, aby som sa s vami podelila o naše skúsenosti - vždy pre lepšiu spoluprácu v službe najchudobnejším.

KRÁTKE PREDSTAVENIE SPOLKOV KREŠŤ. LÁSKY - AIC

Vo svete pôsobí 150 000 žien – laických dobrovoľníčok, ktoré patria do 53 národných združení Spolkov kresťanskej lásky – AIC (Association internationale de la Charité – v texte budeme používať túto skratku: **AIC**).

Hlavné ciele sú dva:

- *pomáhať tak, aby sa ľudia žijúci v chudobe stali samostatnými a tvorcami vlastnej budúcnosti,*
- *zapojiť verejnú moc v tomto boji proti rôznym druhom chudoby.*

Týmto sa snažia pokračovať v misii, ktorú zveril sv. Vincent de Paul prvým paniam spolkov kresťanskej lásky, a to duchovne a telesne pomáhať najchudobnejším a sprevádzať ich.

Téma vášho Zhromaždenia 2015 preberá výzvu, ktorú Pápež František uvádza vo svojej exhortácii *Evangelii gaudium* - „Radosť z evanjelia“. Pozýva nás, aby sme boli skutočne misionárky, hovorí nám, aby sme šli na periférie, t. j. vyšli z našich bežných miest, išli von k stretnutiu sa s tými, ktorí nepoznajú alebo neprijímajú Kristovo posolstvo.

Ako sa AIC pokúša počúvať túto výzvu k odvážnej láske? Už niekoľko rokov žijeme v dvojnásobnej dynamike, a to:

- **Rozvoj vzdelávania a výchovy v našej činnosti** ako podstatný prvok prevencie a boja proti chudobe, osobitnejšie vzdelávanie žien a dievčat (ženy predstavujú 80% zo všetkých osôb, ktorým pomáhame). Vzdelávaniu a výchove venovala sv. Lujza veľkú pozornosť v službe chudobným.
- **Príprava na 400. výročie od založenia AIC: 1617-2017.** Je to príležitosť pre nás, aby sme sa opäť ponorili do našich koreňov, a tým posilnili náš dynamizmus terajší i budúci.

Súčasnú zameranie činnosti AIC v troch póloch:

I. VZDELÁVACIE PROJEKTY, KTORÉ VYZDVIHÚJÚ VLASTNÉ SILY KAŽDÉHO

AIC pokročilo vo svojom spôsobe prístupu k najnúdznejším: od roku 1971 sme prešli z asistencie, t. j. len poskytovania pomoci, k účasti, neskôr k vlastnému osobnostnému rozvoju až k „splnomocneniu“ (umožniť každému, aby rozvinul svoje vlastné možnosti). Vieme, že často naše združenia AIC musia odpovedať na naliehavé potreby rozdeľovaním potravín, šatstva, liekov. Ale AIC si praje pomáhať núdzným vyjsť z ich chudoby a biedy. Preto treba pracovať nielen v danej chvíli, ale zamerať sa na budúcnosť, niečo čo trvá.

Od r. 2011 sa zameriavame na **edukáciu** ako prostriedok **prevencie a boja proti chudobe**.

Pre nás, v kontexte chudoby sa edukácia neobmedzuje len na odovzdávanie vedomostí a tým na vyplnenie nedostatku. Edukácia má objasniť a vyzdvihnúť u každého všetky jeho schopnosti konania. Sme teda presvedčené, že každý človek vlastní v sebe silu a má niečo, s čím sa môže podeliť s druhými.

a) Metóda facilitátorov

Počas nášho medzinárodného zhromaždenia v marci t. r. sme zakúsili jednu metódu nazvanú „metóda facilitátorov“ – „uľahčovateľov“. Je to veľmi jednoduchá metóda, ktorú zaviedol jeden belgický lekár, teraz má asi 60 rokov. Dlho pracoval pre OSN na veľkých programoch boja proti Aids, malárii a podobným nemociam.

Ale uvedomil si, že napriek organizovaným prednáškam, kurzom a vynaloženým peniazom počet infikovaných osôb na Aids alebo maláriu sa neznižuje. Napr. v prípade malárie bolo rozdanych tisícky sieťok proti komárom a mnohonásobne sa zvýšilo kampaňové hnutie... a napokon veľmi málo týchto sieťok bolo použitých... alebo ak aj, tak ako siete na lov rýb alebo na závoj nevestám! Jediné pozitívne výsledky boli v niektorých krajoch, kde miestna komunita nečakala odborníkov z OSN. Sami sa rozhodli chopiť sa svojho osudu a nachádzali odpovede na situáciu: keď prišiel, už im nemusel ani veľmi pomáhať.

Preto si tento lekár uvedomil, že namiesto posielania odborníka, ktorý niečo vie, výsledky boli omnoho pozitívnejšie, keď prichádzal ako priateľ a keď si ľudia sami nachádzali riešenia. Odtiaľ pochádza názov „facilitátor“.

Je to podstatne radikálna zmena. Ide o pozitívne myslenie vidieť to, čo každý má v sebe to najlepšie a jedinečné a vyzdvihovať kompetencie a možnosti.

Vypočujme si toto svedectvo:

Rebeka žila v Mexiku. V detstve dosť skoro zanechala školskú dochádzku. Jej rodičia si mysleli, že pre ich dcéru to nie je také dôležité a potom: v dome nemali dosť miesta a ticha na učenie. A tak pomáhala svojej matke na trhu. Vždy však snívala, že by sa mohla naučiť čítať a písať. Teraz má 30 rokov, je vydatá a má 4 deti. Je dosť sklúčená pre rodinné povinnosti a chudobu, ktorej musí čeliť deň čo deň.

*Už niekoľko mesiacov chodí do sociálneho centra AIC. Tu sa cíti vypočutá. Postupne ju dobrovoľníčky AIC povzbudzovali a pustila sa do niektorých prác v centre. Spoznávala svoje schopnosti a uvedomila si, že je schopná robiť veľa vecí, viac ako si myslela. Povedala: „Niektorí vyzdvihli moje úspechy a ja som ich pritom už nevidela a pripomenuli mi hodnoty, moju dôstojnosť. **Keď počujete, ako vám niekto hovorí, že tá sila je vo vás, toto vás urobí ešte silnejším.**“*

Hovorila o svojom sne, že sa chce naučiť čítať a písať a jedného dňa sa rozhodla prihlásiť sa do kurzu pre negramotných, ktorý jej toľkokrát ponúkali dobrovoľníčky.

O čom nám hovorí tento príbeh? Hovorí nám o stretnutí, počúvaní, dôvere v druhého, ocenení, vážnosti a napokon o sile, túžbe a jej realizácii...

V AIC rady robíme skupinovú dynamiku. Navrhнем vám jednu: „*Nech zdvihnú ruku tie, ktoré hovoria nemecky; ďalej tie, ktoré už boli na Haiti; teraz tie, ktoré sa narodili v júni; tie, ktoré sú v nejakom spojení s dobrovoľníčkami AIC...*“ Ako ste poznamenali, odpovede nám pomáhajú vidieť centre záujmov alebo skúseností, ktoré máme spoločné a ktoré uľahčujú vzájomný dialóg, rozhovory a pod.

Pri jednom stretnutí bolo prvou výzvou naučiť sa vzájomne sa poznať na ľudskej rovine. Predstavíme sa, spoznávame sa osobne, bez vyzdvihovania titulov, diplomov. Toto umožňuje rovnocenné stretnutie, stretávanie sa na jednoduchej ľudskej rovine.

Zakúsili sme to na zhromaždení v marci t. r. a viaceré dobrovoľníčky mi povedali: toto nám umožnilo hovoriť jednoducho a lepšie sa spoznať.

Pri našich návštevách v teréne už nenavštevujeme adresátov pre to, aby sme analyzovali problém a navrhovali riešenie. Ideme k nim ako priatelia, aby sme ich počúvali, porozprávali sa a učili sa... Nestretávame „adresátov“, ale „ľudí, ktorí majú za sebou nejaké dejiny, ktorí už museli čeliť mnohým ťažkostiam chudoby, v akej žijú; sú to ľudia, ktorí sú silní.“

Sokrates povedal: Ak chceš niečomu naučiť Petra, nauč sa poznať Petra. Pýtaj sa ho a počúvaj ho, prijmi, že nebudeš počúvaný, nechaj Petra učiť sa jeho spôsobom a pýtaj sa seba: Čomu ma môže naučiť Peter?

b) Sny - túžby ako silná hnacia sila k zmene

Sen – túžba nás zblízuje s budúcnosťou, ku ktorej chceme ísť. Tu sú dva príklady:

Na Ukrajine

Ilušija je zapojená do projektu „Oáza Nádej“ na Ukrajine, v Charkove. Je to projekt, ktorý už 17 rokov vedú dcéry kresťanskej lásky spolu s otcami a bratmi Misijnej spoločnosti a dobrovoľníkmi AIC. Po škole a počas prázdnin prijímajú asi 30 detí vo veku 4-18 rokov. Cieľom je pomáhať im v ich školských výsledkoch, navrátiť im sebadôveru, ale aj zabrániť im potákať sa po uliciach a tých starších nenechať sa zatahnuť do krádeží, drog alebo prostitúcie.

Ale nie je také jednoduché snívať, keď každodenným obzorom je chudoba a násilie.

V Kolumbii

Od r. 2008 dobrovoľníčky AIC v Circasii sú aktívne v jednej chudobnej štvrti, kde bývajú ľudia presťahovaní po prírodných katastrofách. V tejto štvrti sa rozvinula kriminalita, delikvencia spojená s drogami a násilím.

Cieľom tohto projektu je pomáhať deťom tejto štvrte vyjsť z tohto kontextu každodenného násilia, vzbudiť v nich iný svet. Dobrovoľníčky AIC ich chcú naučiť „snívať“, aby im ukázali, že môžu budovať budúcnosť odlišnú o toho sveta, ktorý ich obklopuje.

Študenti zanietení čítaním chodia po štvrti s kufrom plným kníh a rozprávajú príbehy, pozývajú deti čítať, a tak im otvárajú ducha pre iné obzory.

Dobrovoľníčky zaviedli tzv. krúžky čítania, písania, maľovania a ústneho prednesu. V divadelnom krúžku sa deti môžu vyjadrovať a spoznávať ukryté talenty.

Tieto aktivity sa priradujú k celkovému vzdelávaciemu projektu dospelých obyvateľov a cítiť, ako sa už zmenila atmosféra v tejto štvrti.

c) Meditácia kardinála Decourtray /d'kurtré/

Na uzatvorenie tejto časti by som sa rada podelila s vami o časť úvahy Mons. Decourtray, bývalého lyonského arcibiskupa (Francúzsko):

Nikto nikdy tak nerešpektoval druhých ako tento muž

Ježiš vždy videl v človeku, ktorého stretol, miesto nádeje, živý prísľub, mimoriadnu možnosť, bytosť povolajú – napriek jej limitom, hriechom a niekedy i zločinom – k úplne novej budúcnosti.

Ježiš nepovedal: „*Táto žena je prelietavá, ľahká, hlúpa, je poznačená morálnym a náboženským prežitkom svojho prostredia, je to len žena*“.

Požiadaval ju o pohár vody a pustil sa s ňou do reči.

Ježiš nepovedal: „*Tá, čo sa usiluje dotknúť môjho pláštá, je len hysterická*.“ **Ježiš ju počúva**, rozpráva sa s ňou a uzdravuje ju.

Ježiš nehovorí: „*Tieto deti sú len decká*“, Ježiš hovorí: „**Nechajte ich, nech prichádzajú ku mne... usilujte sa, aby ste sa im podobali**.“

Ježiš nehovorí: „*Tento stotník je len okupant*“. Ježiš hovorí: „**Nikdy som nevidel takú vieru v Izraeli**“.

Ježiš nehovorí: „*Tento chvastúň je odpadlík*“. Ježiš mu hovorí: „**Peter, miluješ ma?**“.

II. NÁVRHY PRE DUCHOVNÉ NAPREDOVANIE

Sv. Vincent zveril prvým paniam z charitatívnych spolkov poslanie duchovne a telesne sprevádzať najchudobnejších. Ako žijeme toto my dnes, aby sme boli skutočne misionárky?

1. Každý človek v sebe nosí túžbu po Bohu

Minulý rok som bola v Chicagu na stretnutí čínskych rehoľníčok (túto návštevu som prisľúbila po mojej návšteve Číny v decembri 2012, na stretnutí boli aj dcéry kresťanskej lásky). Boli sme na prednáške jedného amerického bádateľa, Jozefa Clintona Peare, ktorý študoval ľudský mozog. Podľa neho vyššia časť mozgu – časť myslenia, reči, logiky – má tiež priestor pre transcendentnú realitu.

Človek pre to, aby bol šťastný, potrebuje živiť „transcendentný“ priestor vo svojom mozgu, inak je nespokojný.

Našou úlohou je - ako z podobenstva o ochrnutom - priviesť ľudí k Ježišovi. Sme tu, aby sme dali spoznať Ježiša, aby sme ich priblížili k nemu a potom už pôsobí Duch Svätý.

Ale táto podstatná úloha priblíženia k Ježišovi presahuje naše vlastné sily. Pápež Benedikt XVI. to dôrazne pripomenul vo svojej encyklike „*Deus caritas est*“.

Vieme tiež, že pre sv. Vincenta bola služba chudobným ovocím hlbokého duchovného života.

Sv. Vincent sa živil myšlienkou francúzskeho teológa, Petra Bérulle /bérül/, ktorý bol jeho duchovným vodcom.

V súčasnosti človek je definovaný svojou schopnosťou myslieť a v náboženskej oblasti je definovaný buď ako veriaci alebo neveriaci.

Pre Petra Bérulle však - podobne ako pre cirkevných otcov – človek **v sebe nosí túžbu po Bohu**. Človek je schopný vstúpiť do vzťahu s Bohom.

V človeku sa niečo hýbe, je tu dynamika k Bohu, ktorý je naším všetkým. (Veda často potvrdzuje hlboké intuície človeka).

Intuíciou P. Bérulle teda bolo, že duchovný život môže a má byť ponúknutý všetkým veriacim, a nielen rehoľníkom, čo bolo na 17. storočie *revolučné!* Duchovným životom tu treba rozumieť „prítomnosť Božieho života v nás skrze pôsobenie Ducha Svätého“.

Boh nás volá, aby sme sa nechali preniknúť týmto božským životom, Kristus žije a pôsobí v nás cez Ducha Svätého (je tu celá Najsv. Trojica). Ide o úkon viery a modlitbu, ku ktorým sme pozvané.

Najčastejšie sa stávame členkami AIC, aby sme odpovedali na situácie konkrétnej chudoby, takto začali aj prvé charitatívne spolky. Minule mi jedna členka AIC povedala: „Prišla som, pretože mi povedali: Potrebujú ťa!“

2. Potreba stáleho duchovného napredovania

Pre nás, členky AIC je služba najnúdznejším cestou osobnej duchovnosti, je to dlhá cesta, ktorá sa tu, na zemi, nikdy neskončí.

Pre uskutočnenie nášho poslania, a to „duchovne a telesne sprevádzať najchudobnejších“, potrebujeme najskôr skutočnú misiu evanjelizácie v rámci nášho združenia. Ak si všimneme Pravidlá, ktoré sv. Vincent napísal pre prvé charitatívne spolky, vidíme dôležitosť, ktorá sa viaže na duchovný život. Pokúšame sa ísť po tejto ceste a ponúkame dobrovoľníckam témy na mesačnú duchovnú úvahu. Tieto mesačné témy sú im posielané cez internet. V roku 2014 sme začali vzdialenú prípravu na 400. výročie založenia AIC témou: „Osvojiť si plán a ducha sv. Vincenta“.

V roku 2014 sme začali aj formáciu cez internet pre španielsky hovoriace dobrovoľníčky. Túto formáciu sledovalo 434 dobrovoľníčok z Južnej Ameriky, najčastejšie skupinovo. Malo to veľký dopad, pretože počas 8 mesiacov každý týždeň posielali písomnú prácu určenej dobrovoľníčke AIC – boli nimi členky AIC a členky formačnej komisie. Počas zhromaždenia v marci t. r. sme odovzdali diplomy laureátkam a predovšetkým sme sa rozhodli preložiť túto formáciu do francúzštiny a angličtiny pre ostatné kontinenty. Nečakaná pomoc nám prišla zo skupiny z Haiti, ktoré už prešli formáciou v španielčine. Keďže mali medzi sebou členky hovoriace

francúzsky a kreolsky, texty si preložili samé. Tieto dobrovoľníčky sa spojili s členkami z Madagaskaru, aby prispôbili po francúzsky formáciu na združenia v Afrike. Je to sila spolupráce v rámci medzinárodného združenia!

3. Projekt, ktorý počíta s najchudobnejšími v okolitej spoločnosti a v Cirkvi

Na **Madagaskare**, v roku 2010 si dobrovoľníčky veľmi priali rozvinúť spoločenstvá žijúce v chudobných a izolovaných dedinách v diecéze Farangana. Tento sen sa stal realitou: je ním projekt Tsiry (Semená) zameraný na odstraňovanie negramotnosti pre deti, ktoré prestali chodiť do školy ako aj pre dospelých.

Projekt Tsiry je zameraný na trvalé a účinné vzdelávanie a duchovné sprevádzanie tvorí nedeliteľnú súčasť projektu.

Projekt zabezpečuje celá kresťanská komunita. Diecézny výbor je zložený z biskupa, jedného kňaza lazaristu, jednej dcéry kresťanskej lásky, jednej členky AIC, jedného člena zo Spolku sv. Vincenta a zo zástupcu Charity. V každej dedine je tiež výbor, v ktorom sú miestny farár, jedna dcéra kresťanskej lásky, starosta alebo významná osobnosť mesta. Učitelia zapojení do projektu pochádzajú z týchto dedín.

Dobrovoľníčky AIC v spolupráci s farnosťami pripravujú dni náboženskej formácie na krst, prvé sväté prijímanie a cirkevný sobáš.

Ukončenie každého formačného cyklu je poznačené **oslavou**: na záver, počas liturgickej slávnosti dostanú účastníci formácie osvedčenie.

Pre povzbudenie k ďalšiemu štúdiu a aby si mohli čítať so svojimi deťmi, dostávajú i malé Sväté písmo (s obrázkami).

Niektorí sa začínajú zúčastňovať na liturgii alebo sa pridávajú do kresťanských a asociatívnych skupín v ich farnosti, sú hrdí na to, že konečne sú „ako ostatní farníci“. Tu nachádzame pranie Pápeža Františka, že „chudobní sa stávajú aktívnymi členmi v Cirkvi a nielen predmetmi pozornosti zo strany ostatných príslušníkov Cirkvi“.

Dnes si dobrovoľníčky hovoria: „Je to Božie dielo“, pretože začiatok tohto projektu sa im zdal skoro nemožný.

Slávenie nášho 400. výročia v roku 2017 je príležitosťou, pri ktorej nemôžeme zabudnúť šíriť, čo nás vnútorne motivuje.

Mnohí naši súčasníci hľadajú zmysel svojho života: môžeme im ponúknuť ten, ktorý sme našli. Máme šťastie, že môžeme žiť oživované charizmou sv. Vincenta, je to charizma fascinujúca, očarujúca, ako hovorí otec Eli Chaves /šavez/, náš medzinárodný poradca. Naším cieľom pre toto 400. výročie je osláviť ho s ľuďmi, s ktorými žijeme v našej činnosti. „...*radostné spoločenstvo, ktoré hlása evanjelium, vie aj „oslavovať“*“. hovorí Pápež František (EG 24). Aj Jean Vanier /žã vanjé/ vo svojej knihe „Komunita, miesto odpustenia a sviatku“ pridáva: „*Sviatok živí srdcia, dodáva nádej a silu k prežívaniu utrpení a ťažkostí každodenného života*“.

Napr. AIC Francúzsko pripravuje formáciu „Po stopách sv. Vincenta“ v Paríži, ktorá bude slávnostná pre spoznávanie a otváranie sa múdrosti sv. Vincenta. Aj každé národné združenie sa pripravuje na toto výročie.

III. MLADOSŤ A MODERNOSŤ ZDRUŽENIA, KTORÉ MÁ 400 ROKOV

Už som vám viackrát spomínala naše 400. výročie, je to vynikajúca príležitosť na hlbšiu úvahu o našom poslaní a cestách, ktoré sa otvárajú do budúcnosti.

1. MODERNOSŤ ŽENSKÉHO HNUTIA

Otázka, či máme zostať alebo nezostať ženským hnutím, sa pravidelne vynára v rámci AIC. Jedna skupina členiek nedávno pracovala nad touto otázkou a závery boli prednesené na zhromaždení 2013 v Bangkoku:

Vo svete, kde viac ako 70 % najchudobnejších tvoria ženy, AIC dáva ženám zodpovednosti v rámci občianskej spoločnosti:

- Rozvíja ich úlohu v spoločnosti a v rodine,
- Ukazuje na schopnosť žien viesť projekty k ich cieľom,
- V rámci združenia AIC asi 20 tisíc žien má nejaké zodpovedné postavenie,
- Združenie je hnutie v rámci Katolíckej cirkvi, má charitatívny ráz, je ženským a medzinárodným hnutím a svedčí o „ženskej múdrosti“,

podľa sv. Jána Pavla II. Sv. Vincent nám to hovorí takto: „*Ste matkami chudobných!*“

V rámci projektov žena ako taká uľahčuje:

- Dialóg a chápanie iných žien,
- znovu utváranie identity chudobných žien v stretnaní s ostatnými ženami,
- stretnutie so ženami v núdzi v niektorých spoločnostiach, napr. mohamedánskej.

Som presvedčená, že my, v AIC, môžeme rozvinúť vzor vodcovstva /vedenia/, aký svet veľmi potrebuje, a to **ženského vodcovstva**, ktoré je vytvorené z počúvania, komunikácie, konzultácie, intuície, a nie zo sily a násilia.

Keď v r. 1617 sv. Vincent založil a združil ženy do charitatívnych spolkov, bolo to úplne proti prúdu vtedajšej doby. A čo povedať, keď utvoril vašu Spoločnosť dcér kresťanskej lásky! Aj dnes AIC môže byť svedkom vzoru spoločenstva, ktoré úplne prenecháva miesto ženám.

2. BOHATSTVO SPOLUPRÁCE AIC SO SPOLOČNOSŤOU DKL

Keď som oznámila administratívnej rade AIC, že idem sem, na zhromaždenie, viaceré mi povedali: „Povedz, prosím ťa, sestram, ako oceňujeme ich oporu a že ich skutočne potrebujeme!“

Naše spoločné dejiny zachádzajú až k založeniu našich spoločností, prinášam vám tu príklad spred 30-tich rokov na Madagaskare. V meste Manakara jedna dcéra kresťanskej lásky, sr. Andrea Haury /ory/ pracovala pri deťoch ulice. Oslovila 4 ženy mesta, či by s ňou nechodili navštevovať mentálne chorých a tuberkulózných v centre mesta.

Potom pozvala 4 ženy, či by neprijali asi 15 detí ulice, pretože tieto prespávali v kontajneroch. Takto sa rozbehlo združenie AIC na Madagaskare. Sr. Haury bola potom menovaná do inej komunity v inom meste. Keď

odchádzala, zavolala 3 iné ženy, ktoré poznala a povedala im: „*Tu sú 3 franky, aby ste sa mohli postarať o tieto deti, ktoré žijú na ulici*“.

Dnes je na Madagaskare 160 členiek AIC pôsobiacich v 14 lokalitách. Podľa mňa je Madagaskar skutočne príkladom živého a vynaliezavého združenia. Bez veľkých finančných prostriedkov dokázali uskutočniť projekty, ktoré menia skutočne životy najchudobnejších, napr. založenie zdravotného poistenia, kampane za zodpovedné otcovstvo, malé projekty, t. j. mikroprojekty, ktoré vedú ľudí k samostatnosti, čím nasledujú sv. Vincenta a sv. Lujzy.

Ďalším príkladom je spolupráca. Viete, že vaša generálna predstavená menuje jednu sestru svojej rady, aby vytvárala spojenie s AIC, je to napísané v našich štatútoch. V roku 2009 prijala túto zodpovednosť sr. Françoise Petit /fransuáz p'ti/; túto úlohu plní doteraz. Táto spolupráca je dôležitá pre nás, členky AIC. Spoločne sme pripravili zhromaždenie v Bangkoku v r. 2013, na ktorom sa zúčastnila sr. Madeline Hara, gen. radkyňa pre Áziu. V r. 2014, sr. Françoise prišla na zasadanie Výkonného výboru AIC, aby nám pomohla uvažovať o význame slávania 400. výročia založenia združenia. Nedávno sme spoločne pracovali na dokumente, ktorý pripravujeme pre r. 2017 a bude v ňom aktualizácia našej charty AIC. Hoci patríme do „rodiny“, pre nás to bol pohľad „z vonku“, ktorý bol prínosom z vlastnej skúsenosti vašich súčasných Konštitúcií.

Odovzdala som výsledky nášho stretnutia skupine poverenej vydaním charty a následne sme prispôbili tieto návrhy na naše podmienky ženského laického združenia. Prijali sme dve veci, a to dôležitosť vyzdvihnúť základy našej činnosti a dôležitosť spoločnej účasti dobrovoľníčok na úlohe vypracovať túto chartu. Preto témy duchovnej úvahy na rok 2015 až do Veľkej noci 2016 sa budú týkať rôznych častí tejto budúcej Charty. Ukončím teda jednou výzvou. Už niekoľko rokov hovoríme veľa o vincentskej rodine. Na Turíce, 24. mája t. r., bol zahájený Rok spolupráce vo vincentskej rodine. Kiež by sme mohli naďalej spolupracovať ruka v ruke v prospech väčšieho bratstva a spravodlivosti vo svete.

LAURENCE DE LA BROUSSE
Koordinátorka AIC pre Európu a Blízky Východ

Na Rok zasväteného života

Výzva k svätosti

Duchovný život

Keď som si znovu prečítal od Sv. Otca list na Rok zasväteného života pod názvom „Radujte sa“, oslovil ma spôsob, akým sa na nás zahľadeli Ježiš: chvíľa radosti a odpoveď na túto lásku. Boh je na začiatku každého povolania.

Počas pôstnych kázni v roku 2014 v parížskej katedrále Notre-Dame bola rozvinutá téma: „Človek, povoláná bytosť“. V skúsenosti povolania sám Boh stojí na začiatku tohto povolania. Počúvame hlas, ktorý nás pozýva k životu a aby sme boli učeníkmi Božieho kráľovstva. „Boh volá všetkých ľudí, každého osobne, aby sa stal jeho dieťaťom a napokon jeho vyvoleným pre ostatných. Volanie je pre Boha, vyvolenie je pre ostatných. Aj volanie, aj vyvolenie sú hlboko spojené do jediného úkonu lásky.“¹ Od Druhého vatikánskeho koncilu Cirkev utvrdzuje pokrstených veriacich vo všeobecnom povolaní k svätosti². V tomto Roku zasväteného života by sme sa mohli znovu zamyslieť nad našou cestou povolania. Osoby, stretnutia, udalosti, chudobní... Kto prispel k vzbudeniu nášho povolania?

I. ČO JE TO (PO)VOLANIE?

Povolanie znamená počuť hlas, ktorý sa k nám prihovára, chcieť ho počúvať, túžiť ho počuť. Boh sa k nám prihovára deň čo deň. Božie slovo,

¹ Mons. Michal Aupetit (pozn. prekl. pomocný parížsky biskup určený pre diecézu Nanterre /západná časť Paríža/ od 4.4.2014, pôvodom lekár), pôstna kázeň „Mnoho je povolaných, málo je vyvolených“.

² Druhý vatikánsky koncil, *Lumen gentium*, 5. kapitola.

udalosti, stretnutia, služba chudobným... Boh k nám hovorí. V hĺbke nášho srdca Pán nám hovorí, že si nás váži. Pápež František nás pozýva k uvedomeniu si niečoho podstatného. „*Keď vás Boh povoláva, hovorí vám: «Si pre mňa dôležitý, mám ťa rád, počítam s tebou».* Ježiš to hovorí každému z nás! Z toho pramení radosť! Radosť z okamihu, keď sa na mňa pozrel Ježiš. Chápať to a precítiť je tajomstvo našej radosti. Cítiť sa byť Bohom milovaný, cítiť, že pre neho nie sme čísla, ale osoby; cítiť, že je to On, ktorý nás volá.“³

Často spievame pieseň: „*Vedieš ma za ruku, svojou pravou ma dvíhaš, položil si na mňa svoju ruku*“. Veríme, že najkrajšiu službu, akú môžeme preukázať chudobným, je pomôcť im spoznať ich ľudskú dôstojnosť. Tak ako žalmista hovoríme Pánovi: „*Chválim ťa, že si ma vytvoril tak zázračne...*“⁴. Toto uznanie a spoznanie dáva zmysel a krásu nášmu životu. Prijat' seba takého, aký som, aby sme lepšie stretávali a slúžili chudobným takých, akí sú.

Každodenné rozjímanie zostáva privilegovaným miestom spoznávania tohto tajomstva: pre Boha som jedinečný. Pre Boha sú chudobní privilegovaní. Konštitúcie jasne uvádzajú nezastupiteľnú úlohu tohto času milosti: *Jednou z najsilnejších chvíľ dňa je rozjímanie - počúvanie Pána, chvála, vzdávanie vďaky, kontemplácia, hľadanie Božej vôle, predkladanie života a potrieb chudobných.*

*Zakladatelia pripomínajú dcéram kresťanskej lásky, že nemôžu vytrvať v povolání, ak nebudú rozjímať.*⁵² *Keď to však naliehavá potreba bližného vyžaduje, majú vedieť opustiť Boha kontemplovaného v modlitbe, aby ho našli v chudobnom.*⁵ Stretávať sa s Pánom, osvojiť si jeho vôľu, nájsť si čas, aby sme prijali seba samých ako Boží dar, obetovať chudobných Pánovi – taká modlitba si vyžaduje nachádzať chvíle mlčania uprostred nášho každodenného života: *Pre osobné spojenie každej sestry s Bohom a pre nutnú duchovnú obnovu všetkých je potrebný čas mlčania. Mlčanie – Božie*

---

³ „Radujte sa“ 4, „Keď vás povoláva“.

⁴ Žalm 139,14.

⁵ K. 21b.

ovzdušie – prijaté spoločnou dohodou, podporuje bohatšie stretnutia v duchovnej rovine.⁶

Keď „opúšťame Boha pre Boha“, tu nejde o to, aby sme zostali v úžase nad sebou samými, ale aby sme verili v osobnú lásku, ktorú má k nám Pán a tým, aby sme ju mohli konkrétne zjaviť tým, ktorí sú oslabení, zranení, pokorení vo svojej ľudskej existencii. Svet ich považuje za ľudí bez hodnoty. Budeme potrebovať veľa trpezlivosti a vytrvalosti, aby sme si osvojili iný pohľad na týchto chudobných ľudí. Pre lepšie počutie Pánovho hlasu je potrebné ticho, mlčanie. Kresťanské úsilie po zvnútornení objasňuje všetko vo svetle evanjelia; všetky veci potom vieme prijímať a žiť podľa Ducha Ježiša Krista. Bez Krista nemôžeme nič urobiť!

A tak keď veríme v Božiu lásku, ktorú má k nám, uvedomujeme si, že povolanie nepochádza od nás. Počas celého nášho duchovného napredovania počnúc postulátom, seminárom, sľubmi po prvýkrát, prvým poslaním do misie a ďalšími misiami, slávenými jubileami... nám Ježiš hovorí: „*Ja som si vás vyvolil!*“. Uprostred tajomstva svojho utrpenia Ježiš vyznáva učeníkom a pripomína im, že to si ich on vyvolil. Zapamätajme si túto úvahu Sv. Otca Františka: „*Ježiš sa pri poslednej večeri obrátil na apoštolov slovami: Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás (Jn 15,16), ktoré pripomínajú všetkým, nielen nám, kňazom, že povolanie je vždy Božia iniciatíva. Je to Kristus, ktorý vás povolal nasledovať ho v zasvätenom živote, a to znamená neustále uskutočňovať „exodus“ z vás samých, aby ste zamerali svoju existenciu na Krista a jeho evanjelium, na Božiu vôľu, zbavovaním sa vlastných plánov tak, aby ste mohli povedať so svätým Pavlom: Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus (Gal 2,20)*“⁷.

Kristus si nás vyvolil, posvätil a zjednotil v sebe, aby sme obetovali svoj život a šli v ústrety tým, ktorých stretávame na našej životnej ceste. Živý Kristus premieňa vaše životy práve v misii, službe, kde ste boli poslané Spoločnosťou. Konštitúcie definujú dôrazne prijatú výzvu: *Dcéry kresťanskej lásky, obetované Bohu pre službu Kristovi v chudobných, nachádzajú jednotu svojho života v tomto cieli.*⁸

---

⁶ K. 21c.

⁷ Radujte sa 4, „Keď vás povoláva“.

⁸ K. 16a.

II. AKO ŽIŤ LEPŠIE TOTO POVOLANIE ?

Opäť som sa zastavil pri okružnom liste pre Rok zasväteného života a pre vašu úvahu vám navrhujem tento výňatok: „Zveľaďujeme kontemplatívny rozmer aj vo víre urgentných a naliehavých povinností. Čím viac vás poslanie pobáda, aby ste sa vybrali na existenciálne periférie, tým viac nech je vaše srdce zjednotené s Kristovým srdcom, ktoré je plné milosrdenstva a lásky.“

Byť s Ježišom stváraňuje náš kontemplatívny pohľad na dejiny. Takýto pohľad dokáže kdekoľvek vidieť a počúvať prítomnosť Ducha Svätého a hneď rozpoznať jeho prítomnosť, aby sme svoj čas prežívali ako Boží čas. Keď chýba pohľad viery, „život postupne stráca zmysel, tváre bratov a sestier sa stávajú nejasnými a je nemožné rozoznať v nich Božiu tvár. Historické udalosti zostávajú nejednoznačné, ak nie priamo zbavené nádeje“. Kontemplácia vedie k prorockému postoj. Prorok je človek, „ktorý má prenikavý pohľad, ktorý počúva a vyslovuje Božie slová; [...] prorok je človekom trojakého času: prísľubu minulosti, kontemplácie prítomnosti a odvahy ukázať cestu do budúcnosti“.⁹

V **Dokumente medzi Zhromaždeniami 2009-2015**, „Nechajme sa pretvárať Duchom Svätým“ počujeme ten istý tón vo výzvach „žiť obnoveným spôsobom naše zakorenenie sa v Ježišovi Kristovi, ktorý je prameňom a vzorom každej lásky“, umiestniť Božie slovo do centra nášho duchovného života..., kontemplanovať Krista a objavovať jeho pôsobenie v srdci i v živote chudobných a nechať sa nimi evanjelizovať. Áno, prebývať s Ježišom, kontemplatívne hľadiť, aby sme si zachovali nádej. Vďaka Božiemu slovu, deň po dni spoznávame silu, akou Pán pôsobí v celom našom živote.

Celé **Sväté písmo** je Božím slovom. Je popretkávané výzvami, volaním: „*Počuj, Izrael!*“ a množstvo prorockých výpovedí sa končí slovami: „*Toto hovorí Pán!*“. Sväté písmo je plné Božích slov, ktoré boli zapísané postupne podľa okolností ako odpoveď na osobitné potreby Božieho ľudu, v podobe posolstiev. Spoznali sme ich hlavne vďaka Cirkvi, ktorá je ich správkyňou a vysvetľuje ich vo svetle Božieho zjavenia. Cez Sväté písmo vlastnime to, čo Boh povedal ľuďom od začiatku. V poslednom štádiu Zjavenia, „*v poslednej dobe!*“, ako hovoria cirkevní otcovia, prišlo k nám samé

---

⁹ Radujte sa 6, časť: „Radostné a verné áno“.

Slovo Boha, druhá osoba Najsvätejšej Trojice. Predtým však Slovo už bolo prítomné v Písme vo forme posolstva určeného pre svet, aby poznal, čo mu bolo potrebné vedieť o Bohu a poznať, čo mal žiť.

Kresťanský život a modlitba sa nemôžu rozvíjať bez stáleho kontaktu s Božím slovom čítaným a počutým. To je prvá a nevyhnutná podmienka. Podobne ako rastlina vytiahnutá zo živnej pôdy by zahynula, keby sme pri prenose spolu s koreňmi nepreniesli aj trochu zeme. Tak aj duchovný život je v hlboké a stálej závislosti na Božom slove. Preto musíme poznať toto mocné slovo, ktoré nás nesie, dvíha, nami hýbe, chráni nás, upokojuje nás, niekedy i znepokojuje, aby nás vytrhlo z falošných istôt. Toto slovo nás všestranne vychováva a neomylné vedie k jeho prameňu, ktorým je Božie srdce.

Liturgia, zdieľanie života, osobná modlitba... to sú miesta, kde sa náš pohľad premieňa, aby hľadel na Krista žijúceho uprostred nášho sveta. On je definitívne slovo, ktoré nám dáva Boh Otec. V ňom nachádzame pohľad, akým sa díva Boh na naše ľudstvo. Konštitúcie povzbudzujú, aby sme spoznali tento pohľad: *Duchovným čítaním dcéry kresťanskej lásky posilňujú svoj život obetovaný Bohu. Čítaním a rozjímaním Svätého písma, živého a účinného slova, hlbšie poznávajú osobu Krista a jeho postoj k chudobným a utláčaným. V tomto pohľade na Ježiša Krista sa riadia príkladom a poučeniami Zakladateľov.*¹⁰

Rozjímanie a meditácia Božieho slova nás vedú k takej láske, akou nás miloval Ježiš, a takto uviesť do života milosrdnú lásku Ježiša Krista, ktorá nás doslova ženie. Podľa sv. Vincenta láska citová a činná vyjadrujú obetavosť pre Boha a pre ľudí. Stávame sa Kristovými učeníkmi vtedy, keď sa skutočne prijímame ako bratia a sestry. Túto výzvu nachádzam v spojení s inou časťou listu pre zasvätených: „*Vernosť učeníctva napokon nadobúda formu a overuje sa skúsenosťou bratstva, teologického miesta, na ktorom sme povolání navzájom sa podporovať v radostnom Áno evanjeliu: „Je to Božie slovo, ktoré vzbudzuje vieru, živí ju, obrodzuje ju. Je to Božie slovo, ktoré sa dotýka srdc, obracia ich k Bohu a k jeho logike, ktorá je tak odlišná od našej; je to Božie slovo, ktoré neustále obnovuje naše spoločenstvá“.*

Pápež nás pozýva obnovovať si naše povolanie a robiť ho účinným práve radosťou a zanietením, pretože „*celostný akt lásky je totiž neustály*

---

¹⁰ Konštitúcia 22.

proces, „dozrieva, dozrieva, dozrieva“ v trvalom vývoji, v ktorom Áno našej vôle jeho vôli zjednocuje vôľu, rozum a cit; „lásku nikdy nemožno zavrieť, nikdy nie je úplná; počas života sa mení, dozrieva, a práve preto zostáva verná sebe samej“.¹¹ Láska dozrieva, rastie. „Láska je nekonečne vynalievavá.“ Sv. Vincent a sv. Lujza spoznávajú tajomstvo Božej lásky pri meditácii o Ježišovej pokore, jeho skutkoch, pocitoch, ako aj dispozíciách večného Slova. Nasledovanie Ježiša Krista je vlastne zjednotením sa s ním v mystickej perspektíve. Toto začína vždy pohľadom na Ježiša, jeho skutky, slová, pocity, myšlienky a dispozície. Toto preniknutie a zjednotenie sa s Ježišovým duchom je prvé v porovnaní s nasledovaním jeho skutkov: „Zmýšľajte tak ako Ježiš Kristus...“ (Flp 2,5).

III. VÝZVA K SVÄTOSTI JE NAŠÍM SPOLOČNÝM POVOLANÍM

Úloha hľadať Božie kráľovstvo je adresovaná každému. Aby sme mohli lepšie spĺňať túto úlohu uprostred realít nášho sveta, navrhujem vám päť základných postojov pre splnenie vašej služby: jednoduchosť, pokoru, lásku, umŕtvovanie a horlivosť. Sv. Vincent nás pozýva, aby sme sa zaodiali osobou Krista, t. j. aby sme mali tie isté pocity, tie isté túžby a motivácie. Prijatť od samého Boha odvahu lásky pre nový misionársky elán. Čnosti nás utvárajú pre túto lásku a dávajú nám nový elán. O. Róbert Maloney nám zanechal hlbokú úvahy o aktualizácii týchto čnosti¹².

1. Jednoduchosť pre rozlíšenie našej misie

Uprostred zložitého sveta, v ktorom žijeme, žiť jednoduchosť v slovách, v životnom štýle alebo v činnosti prináša svetu utišujúcu spokojnosť. Toto nás pozýva, aby sme sa vymanili z expanzie požiadaviek a vrátili sa k podstate. Problémy budú vždy existovať, jednoduchosť nám pomôže napredovať s dôverou i nádejou a pomaly sa zapájať a prijímať úlohy.

2. Pokora pre spoznanie našej misie

Vieme, že každý deň nám môže priniesť množstvo príležitostí k rastu v pokore, ale len vtedy, keď robíme každý deň to, čo máme robiť, a to veľké

---

¹¹ *Radujte sa 6*, „V radosti verného áno“.

¹² Róbert Maloney, „Cesta k chudobným“.

i malé veci. „Svet sa buduje nielen z mocného úsilia jeho hrdinov, ale aj z hromadenia drobného úsilia každého poctivého robotníka.“ Pokora nám pomôže nájsť naše miesto. Nevieť všetko. Nie som všetko. Je pravdou, že túžime byť pokornými, ale nie pokorovanými!

3. Láska pre prijatie našej misie

Uprostred našich každodenných zápasov potrebujeme stále a znovu počúvať Ježišovo pozvanie: „*Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učťe sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké*“ (Mt 11,28-30). Tichosť, láskavosť zahŕňa schopnosť pozitívne kontrolovať hnev. Láskavosť zahŕňa schopnosť tolerovať urážky, mať odvahu odpúšťať ich. Láskavosť nás pozýva k budovaniu pokoja.

4. Umŕtvovanie pre učenie sa v misii

Umŕtvovanie je také zvláštne slovo! Keby sme robili všetko alebo mali všetko, čo si len prajeme, potom by sme sa mohli ocitnúť v chaotickej spoločnosti bez „prednostnej hodnoty“ a v narušení morálneho poriadku. Umŕtvovanie sa vždy koná vzhľadom k dobru niečoho alebo niekoho iného. Opúšťame dobré veci nie preto, že si myslíme, že sú zlé. Uznávame, že sú dobré aj keď ich zanechávame, pretože túžime po niečom lepšom. Toto sa vyjadruje v rozhodnutiach, ktoré konáme každý deň.

5. Horlivosť pre vydrťžanie v našej misii

Horlivosť si vyžaduje iniciatívneho ducha, rezký krok, schopnosť čeliť rôznym situáciám, zachytiť svet, ktorý zmýšľa odlišne, interpretovať potreby tých, ktorí sa cítia vzdialení, vstúpiť do hľbokej túžby po pravde, spravodlivosti, po Bohu, lebo táto túžba prebýva v každom človeku a treba, aby sa realizovala. Horlivosť sa rodí z postoja toho, ktorého láska Ježiša Krista osvecuje a zapaluje. Horlivosť je dynamická, nezamieňa sa s ambíciou alebo vystatovaním.

S jednoduchosťou, pokorou, láskou, umŕtvovaním a horlivosťou prehlbujeme našu túžbu po nasledovaní Ježiša. Áno, „*človek je bytosť povolaná*“, toto presvedčenie nesieme v sebe a chceme ho zdieľať v tomto Roku zasväteného života.

Nech nás sprevádza Panna Mária, Pánova služobnica, aby sme vytrvali v našej odpovedi na Božie povolanie. Modlitbou sv. Jána Pavla II. z *Vita consecrata* vzývajme Pannu Máriu, „*prvú učeníčku svojho milovaného Syna*“:

„Mária, obraz Cirkvi - nevesty bez škvrny a vrásky, ktorá ťa nasleduje, keď „zotrváva v panensky neporušenej viere, pevnej nádeji a úprimnej láske“, pomáhaj zasväteným osobám v ich úsilí dosiahnuť jediné večné šťastie.

Zverujeme ti ich, Panna navštívenia, aby vedeli vychádzať v ústrety potrebám ľudí a pomáhať im, nadovšetko však prinášať im Ježiša. Nauč ich ohlasovať veľké diela, aké koná Boh vo svete, aby všetky národy velebili tvoje meno. Pomáhaj im v práci pre dobro chudobných, hladných, zbavených nádeje, posledných a všetkých tých, ktorí s úprimným srdcom hľadajú tvojho Syna.

K tebe, Mária, ktorá túžiš po duchovnej a apoštolskej obnove svojich synov a dcér pomocou lásky a úplného odovzdania sa Kristovi, obraciame s dôverou svoju prosbu. Ty, ktorá si plnila Otcovu vôľu a bola horlivá v poslušnosti, silná v chudobe a vo svojom plodnom panenstve ochotná prijať život, upros svojho božského Syna, aby tí, ktorí dostali dar nasledovať ho svojím zasvätením, vedeli o ňom svedčiť svojím premeneným životom, smerujúc radostne spolu so všetkými ostatnými bratmi a sestrami do nebeskej vlasti a ku svetlu, ktoré nezapadá.

O to ťa prosíme, aby vo všetkých a vo všetkom bol obklopený chválou, žehnaním a láskou najvyšší Vládca všetkých, ktorým je Otec, Syn a Svätý Duch.“¹³

P. Bernard SCHOEPFER, CM
generálny direktor

---

¹³ *Vita consecrata* 112, posynodálna exhortácia, 25. marca 1996.

„Odvaha lásky
pre nový misionársky elán“
v škole Panny Márie

Ú v o d

Téma Generálneho zhromaždenia 2015 „Odvaha lásky pre nový misionársky elán“ pozýva celú Spoločnosť, aby nastúpila na novú etapu v láske ku Kristovi a chudobným. Každá dcéra kresťanskej lásky je pozvaná prehĺbiť svoju vieru a horlivosť za Ježiša Krista, nechať sa preniknúť jeho Duchom pre službu chudobným s obnovenou láskou.

Charizma Spoločnosť je ako evanjelium. Môžeme dobre poznať evanjelium, meditovať o ňom stokrát, či tisíckrát, ono je stále nové. Každé ráno nás Kristus pozýva vstúpiť do dynamiky a všetko začína. Aj GZ 2015 nás ponorilo do milosti „začiatku“ v milosti nových Turíc, je pre nás výzvu nechať vstúpiť do našich sŕdc oheň božej lásky, aby sme mohli čeliť súčasnej realite s novou silou a posilnenými presvedčeniami.

Panna Mária je tu, aby nás sprevádzala pri týchto nových Turicach. Naša „jediná Matka“ nás chce naučiť nechať sa viesť Duchom Svätým, aby sme rozvinuli všetky možnosti nášho povolania. Počúvajme pápeža Benedikta XVI., ktorý jednoducho hovorí o tom, ako spoznal Máriino tajomstvo: „Keď som bol mladý teológ, pred zasadaniami Koncilu... nevedel som pochopiť pravý zmysel tvrdenia, ktoré hovorí, že Panna „vitázne obstála vo všetkých herézach“. Len dnes, v tomto období zmätku... chápem, že nešlo o preháňanie ctiteľov (Panny Márie), ale o viac ako inokedy platné pravdy... Miesto Svätej Panny bolo vždy podstatné pre rovnováhu viery, dnes však znovu nájsť toto miesto sa stalo mimoriadne naliehavé v dejinách Cirkvi... Len keď sa staneme mariánskymi, podarí sa nám byť Cirkvou. **Cirkev nachádza svoj pôvod vo „Fiat“ prýštiace z Máriinho srdca“.**¹

---

¹ Kardinál Ratzinger a Vittorio Messori, *Správa o viere*, 1985, s. 122-123.

Veľký teológ, Urs von Balthazar, nás usmerňuje k tej istej perspektíve: „*V našej dobe je podstatné hľadiť na Máriu... aby sme nestratili z dohľadu podstatnú úlohu, ktorú zohráva v diele spásy a v Cirkvi. Prejavuje sa a definuje ako obraz Cirkvi, vzor, podľa ktorého by sme mali byť všetci utvorení... ale musíme ísť ďalej a zvážiť samotný obraz, ktorý vytvárame v Cirkvi. Neustále sa pokúšame zlepšovať, pretvárať túto Cirkev podľa potrieb čias, sme pozorní na kritiku nepriateľov ako i na naše vlastné schémy. Keď tak však robíme, nestrácame z pohľadu jej jedinú dokonalú mieru a pôvodný vzor? Nemali by sme pri našich reformách zamerať náš pohľad na Máriu, nie preto, aby sme len zväčšovali počet sviatkov a pobožností...ale preto, aby sme jednoducho spoznávali, čo je to Cirkev, aký má byť v skutočnosti cirkevný duch?*“²

Tieto teologické pohľady sú v súlade s duchovnou myšlienkou sv. Lujzy de Marillac. Pre ňu je jediná Matka Spoločnosti nielen vzorom pre dcéru kresťanskej lásky, ale prosí Pannu Máriu, aby prejavila Spoločnosti svoju materskú starostlivosť ako matka v rodine. Mária je tajomstvom, ukrýva v sebe takú hĺbku, ktorú nedokážeme preniknúť, ale do ktorej sa môžeme stále viac ponárať. Je „žena odetá slnkom“, je nekonečným tajomstvom lásky a je potrebné, aby sme na ňu hľadeli vo svetle Božej lásky. Niekedy hovoríme: „Vieme tak málo o Panne Márii“. Ale áno, vieme veľa, vieme **podstatné, čo sa páčilo Bohu**. V evanjeliu vidíme Máriu neustále v postoji „fiat“, je ženou, ktorá neustále podriaďuje svojho ducha a vôľu Bohu každodenným „fiat“. Keď sa približujeme k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, toto „fiat“ sa stáva centrom, ktoré riadi celý náš život.

S heslom „*Láska ukrižovaného Ježiša nás pobáda*“ sv. Lujza nás privádza ku krížu, vedľa Ježišovej matky. S Pannou Máriou čerpáme z jediného prameňa Božej lásky, ktorý vyviera z Ježišovho prebodnutého boku, aby sme ako ona milovali a slúžili tým, ktorí sú „ukrižovaní“ životom. V prvej časti sa zahľadíme na odvážnu lásku Panny Márie počas jej pozemskej púte. V druhej časti sa necháme viesť jej misionárskym elánom, aby sme si osvojili konkrétne postoje, ktoré z neho vyplývajú.

---

² Urs von Balthasar, *Mária v učení Cirkvi, (Marie dans la doctrine)*, Rím, Citta Nuova, s. 30.

I. MÁRIINA ODVÁŽNA LÁSKA

Aby sme mohli hľadiť na odvážnu lásku nepoškvrneného a bolestného Srdca Panny počas celého jej pozemského života, započúvajme sa opäť do nádhernej definície odvahy Božej lásky, ktorú nám podáva sv. Ján vo svojom evanjeliu: „*Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život*“ (Jn 3,16). Vieme, že **Boh prišiel k ľuďom cestou Máriinho srdca**. Takto Boh uskutočnil tajomstvo spásy cez Ježišov a Máriin súhlas, cez ich „áno“, „staň sa“. Kristovo tajomstvo je neoddeliteľné od Máriinho, Ježiš a Mária sú navždy zjednotení. On a ona, on v nej; a Máriino tajomstvo mimoriadne objasňuje Krista ako človeka.

Predtým, ako Ježiš na kríži vydal svojho ducha, daroval svojmu učeníkovi svoju Matku, ktorú miloval; tzn. že cez učeníka ju daroval každému z nás. Táto krátka Ježišova veta: „**Syn, hľa tvoja matka**“ je centrálna a žiarivá, vyjadruje **poslednú Ježišovu vôľu**. Celé tajomstvo jednoty Cirkvi a jednoty ľudstva s Bohom prechádza cez túto mimoriadnu a jedinečnú chvíľu.

„FIAT“ PRI ZVESTOVANÍ

Máriina odvážna láska sa vyjadruje cez kvalitu jej počúvania Božieho slova a jej rozhodnutia uskutočniť Boží plán.

MÁRIA POČUJE BOŽÍ NÁVRH

Keď anjel Gabriel vyjadril Panne Márii svoj obdiv, predstavil jej Boží plán s ľudstvom a požiadal ju o aktívnu účasť. Nepoškvrnená bola úplne slobodná ju prijať alebo neprijať a anjel očakával jej odpoveď. Mária sa divila tejto správe, ale vzbudila v nej radosť ako i úzkosť: Ako vysvetliť takú vec rodičom a Jozefovi? A čo s ľuďmi v Nazarete, budú ju urážať a považovať za pobehticu? Sväté písmo nezachytáva tieto otázky, ktoré mohli preblesnúť Máriiným srdcom, ale predstavujeme si, že i keď bola počatá bez hriechu, nebolo pre ňu ľahké vysloviť súhlas na také poslanie, ktoré ju presahovalo.

MÁRIA UROBILA VEĽKÝ SKOK VO VIERE

Hoci Máriin život bol touto udalosťou celý pohnutý, odovzdala svoj rozum a vôľu do Božích rúk a odpoveďou bolo zaangažovanie celého jej bytia.

Vďaka súhlasu Panny Márie sa mohla splniť Božia vôľa. Tu Mária prijala plnosť Ducha Svätého, aby On v nej utváral ľudskú tvár jej Syna a stala sa Božím príbytkom.

Panna Mária nás učí vstúpiť do čo najväčšieho postoja oddanosti Bohu, odovzdať sa mu v dôvere a počúvať, čo nebeský Otec chce od nás a s nami. Božia vôľa je najvyšší zákon, ktorý určuje, že Mu patríme. Boh chce konať uprostred našej chudoby a odovzdanosti a uskutočniť v nás svoju milosťou nekonečne viac ako môžeme chcieť našimi vlastnými silami.

TELO BOŽSKEJ LÁSKY SA UTVÁRA V LONE PANNY MÁRIE

Počas 9-tich mesiacov sa Ježiš utvára v lone Panny Márie. Jediný Boží Syn sa utvára a berie si živiny z tela Panny Márie, rastie v tele svojej matky. Božie slovo v nej postupne nadobúda tvár človeka. Máriino srdce je celkom nasmerované na Toho, ktorého nosí pod týmto srdcom. Je to tajomstvo vzťahu matky a jej syna, tajomstvo dôvernosti a hlbokého, jedinečného spojenia. Mária prijíma v sebe úplnú pokoru, uponiženie Božieho Syna a uvažuje o úplnom Ježišovom zrieknutí sa – On, ktorý nepožaduje svoje právo rovnosti s Bohom. Cítíme veľkosť tohto tajomstva Vtelenia a je pre nás ťažké preniknúť do nesmiernej lásky, ktorá spája Boha s Máriou.

Panna Mária nás učí žiť v čo najväčšej dôvernosti s Ježišom, umožniť mu prebývať v nás, nechať Ho rásť v nás, aby sme sa mu podobali a stávali stále viac na jeho obraz a podobnosť, a tak mohli svedčiť o ňom naším životom, pretože chudobní potrebujú nevyhnutne Boha.

„MÁRIA UCHOVÁVALA VŠETKY TIETO VECI VO SVOJOM SRDCI“

Vieme si dobre predstaviť, že Panna Mária si neuchovávala tieto veci pasívne vo svojom srdci, ale o nich uvažovala, nechávala sa nimi preniknúť, aby z nich mohla žiť. Jej pohľad, myšlienky, túžby, jej rozum a vôľa sú neustále obrátené na Ježiša. Mária prežíva mimoriadne tajomstvo zvnútorňovania, výnimočnej dôvernosti s Kristom, ktorého možno prijať len v tichosti a kontemplácii.

Panna Mária nám pomáha prejsť z povrchnosti a zdaniu k zvnútorňovaniu. S ňou sa učíme prejsť z porovnávaní ku kontemplácii. Porovnávanie zostáva v horizontálnej rovine, je to len vonkajší pohľad, ocenenie vecí a udalostí vzhľadom k ich účinnosti. Ale kontemplácia je

v rovine zvnútorneria, umožňuje vstúpiť do tajomstva Boha, ktoré nemožno zachytiť vonkajškom, a tiež kvôli hluku, ktorý máme v sebe a je okolo nás. „Najsvätejšia Panna vychádzala zo svojej rodiny, keď to bolo potrebné a aby poslúžila i potešila svojho blížneho. Vždy však žila v Božej prítomnosti. Mimo tohto zostávala vždy pokojná doma, v srdci sa zhovárala s Bohom a tiež sa rozprávala so svojimi blížnymi. Proste ju, drahé sestry, aby vám od Boha vyprosila toto vnútorné stíšenie“ (Sv. Vincent, „Modrá kniha“, s. 227 vo franc.).

CESTA MÁRIINEJ VIERY

V evanjeliách vidíme dobre, že Máriin život sa neodvíjal bez ťažkostí. I keď bola počatá bez hriechu, to nezabránilo, aby si kládla otázky a zakúšala utrpenie. Mária neustále podriaďuje svoj rozum Bohu, a to cestou udalostí, ktorými ju Boh navštevuje na jej pozemskej púti. Mária vyjadruje svoju pokoru a chudobu v Betleheme, počas Herodesovho prenasledovania, pri úteku do Egyptu, pri prežívaní úzkosti zo straty ich dvanásťročného syna a nepochopením pri reakcii: „*Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?*“. Mária pri **postupnom očisťovaní** prechádza od citlivej a pravej materskej lásky k nadprirodzenej láske, ktorá jej umožňuje pristúpiť ku krížu a prevziať univerzálne materstvo. Súhlas, ktorý dala pri Zvestovaní, nie je súhlasom na jeden deň, ale je to opakované „áno“, ktoré odznieva počas celého jej života a vyžaduje orientáciu celého jej života podľa Boha.

Panna Mária nás povzbudzuje viesť duchový zápas, chcieť a konať slobodné činy, ktoré sú podľa Ježišovho ducha, odporovať a zriekať sa ducha sveta, nášho egoizmu a našej vlastnej vôle, aby sme tak prenechali miesto Bohu, jeho božskej láske a tá sa napokon rozšíri do všetkých dimenzií nášho bytia (srdce, vôľa, rozum, pamäť...) a aby naše myšlienky, naše slová a naše túžby boli preniknuté jeho dobrotou, aby sme mohli počúvať a pokojne spoznávať jeho vôľu, prijímať druhých v ich odlišnosti, vyhýbať sa každému kategorickému súdu a keď je potrebné, vyjadriť náš nesúhlas v pravde a láske.

„FIAT“ POD KRÍŽOM

Máriina odvážna láska sa ukazuje aj cez jej súhlas nasledovať Krista v jeho ponížení až na smrť.

V NAZARETE

Počas 30-tich rokov Mária zdieľa svoj život s Ježišom, je jednoducho jeho učeníčkou, čaká na naplnenie prísľubov anjela Gabriela. Jej nádej sa živí počúvaním, kontempláciou, trpezlivou láskou, aby Boží čas mohol dozrievať.

POČAS JEŽIŠOVHO VEREJNÉHO ÚČINKOVANIA

Od začiatku Ježišovho verejného účinkovania Mária si uvedomuje, že jej syn je znamením protirečenia, ako to oznámil starec Simeon. Lepšie ako ktokoľvek iný spoznáva hrôzu kríža a cíti z neho úzkosť a strach.

POD KRÍŽOM

Tá, ktorá je požehnaná medzi všetkými ženami a ktorú budú blahoslaviť všetky pokolenia, je *na Golgote* – ľudsky povedané – svedkom úplného „popretia“ anjelových prísľúbení. Všetko, čo mohla pochopiť v deň Zvestovania, sa uskutočňuje úplne naopak: áno, Ježiš je korunovaný, ale trňovou korunou, jeho trónom je kríž, jej Syna ľud zavrhol. Už nemá nič, čo by si bola ponechala pre seba, lebo všetko obetovala Bohu (svoj životný plán, svoju reputáciu...), ale aj to, čo jej dal Boh (svojho Syna). Napriek tomuto Mária neprestáva veriť a jej viera jej až ľudsky povedané „zviaza“ vnútro. Napriek všetkému, čo môže chápať, hovorí Božej vôli svoje „**áno**“ v úplnom darovaní svojho srdca. Je to ohromujúce!

Pod krížom Mária spoznáva poníženosť matky človeka odsúdeného na smrť, na svojom tele prežíva utrpenie a nespravodlivosť, keď jej syna verejne odsudzujú na smrť ako nejakého zločinca. Napriek tomu odovzdáva Bohu najčistejšie túžby svojho srdca a radšej túži, aby sa splnili na nej Božie plány.

Keď prijímame nespravodlivé pokorenia, Panna Mária je prítomná a učí nás pochopiť, že tieto pokorenia nás môžu urobiť citlivejšími na utrpenie tých, s ktorými nespravodlivo zaobchádzajú. Zaiste, poníženia nie sú zmazané, ale môžu byť premenené na dobro.

Keď Mária hľadá na svojho ukrižovaného Syna, kontempluje dar, ktorý on vykonal zo svojho života a prijíma toto Božie dielo.

Pod krížom Mária sa necháva poučiť milosrdnou láskou svojho Syna, ktorý sa nechal ukrižovať za ňu a za celé ľudstvo! Nikto z ľudí okrem Márie

nemôže plnšie preniknúť tajomstvo Pána milosrdnej lásky. Vďaka ich hlbokému spojeniu tá nekonečná vzdialenosť, ktorá je medzi Stvoriteľom a stvorením, sa premieňa na intenzívnu blízkosť. Máriino srdce je úzko spojené so srdcom jej Syna: Ježiš je celý v Márii a Mária je celá v ňom, tvoria jedno pre spásu ľudí.

Panna Mária nás učí nasledovať Krista až do konca, stále hlbšie vstupovať do tajomstva pokory a poslušnosti kríža, aby sme v sebe nosili tie isté city, aké boli v Ježišovi Kristovi, „*On, ktorý bol bohatý, sa stal chudobným, uponížil sa až na smrť, až na smrť na kríži*“. Panna Mária nás vychováva k pravej pokore, ktorá spočíva nie v tom, že sa ničíme, ale naplno prijímame Bohom zverenú úlohu, pričom vieme, že nič nepochádza od nás, ale všetko pochádza od Boha.

Panna Mária je solidárna so svojim ukrižovaným Synom, s ním prežíva túto skúšku pre vyslobodenie ľudí.

Máriin súcit *pod krížom* je úzko spojený so Spasiteľovým utrpením. Mária ide až do konca tohto svojho poslania milosrdenstva, nepridáva nič k Božiemu daru prítomnému v Ježišovi, len ho sprevádza; a Boh jej dáva milosť priniesť k Ježišovmu utrpeniu akoby „plnosť ľudskosti“. Keď Ježiš vidí svoju matku ako mlčky vyjadruje svoje „áno“, nachádza v nej silu ísť až do konca svojej obety. Máriina prítomnosť je mu oporou a podnetom ísť až do konca v láske: „*Na kríži, keď Kristus vo svojom tele podstupoval utrpenie..., pri svojich nohách videl utešujúcu prítomnosť matky...*“ (EG 285). Túto veľmi veľkú Máriinu obetu Ježiš zahrnie do svojej obety. Je jasné, že je to nadbytok, hojnosť, pretože Ježiš to nepotrebuje, ale láska túži po potrebe stále užšieho spojenia s milovanou bytosťou, a tak ju čo najviac pridruží ku všetkému, čo jej môže dať.

Dnes Panna Mária trpí so všetkými trpiacimi ľuďmi sveta. To, čo sa píše v Liste Hebrejom o Kristovi, platí a pre Máriu: „*A pretože sám prešiel skúškou utrpenia, môže pomáhať tým, ktorí sú skúšaní*“ (Hebr 2,18). Panna Mária zakúsila veľké zranenie, preto vie pochopiť svoje deti, ktoré zachádzajú až na dno beznádeje a vie pre nich vynájsť vhodnú pomoc.

Naša nebeská Matka nás učí byť stále viac **súcitnejšími a bližšími** k tým, ktorí trpia. Naša mariánska úcta nespočíva len v jej praktizovaní, hoci

by bola aká dobrá, ale **v nasledovaní čností jej bolestného Srdca, zvlášť v pokore a milosrdenstve.**

Mimoriadna Máriina láska sa prejavuje aj v prijatí úlohy byť Matkou ľudí.

„ŽENA, HĽA TVOJ SYN“ (Jn 19,26)

Ježiš na kríži oznamuje svojej matke náročnú správu: „Žena, hľa, tvoj syn!“, potom hovorí Jánovi: „Syn, hľa, tvoja matka!“ Keď ukrižovaný Ježiš odovzdáva svojho ducha, definitívne stavia **Máriu do stredu Cirkvi**, ktorá sa zrodila z Ducha Svätého. Ježiš takto zjavuje svoju túžbu po mariánskej cirkvi, chce, aby jeho Matka bola milovaná všetkými učeníkmi.

Cirkev nám hovorí tiež, že Zjavenie sa uzatvára smrťou posledného apoštola. Svätý Ján je posledný, ktorý spísal evanjelium, je posledným hlasom Nového zákona. Ján vyjadruje pochopenie prvého kresťanského spoločenstva o úlohe Panny Márie uprostred komunity veriacich, ktorou je Cirkev.

Pod krížom, nám **Mária** na pozvanie svojho syna zopakuje úplné „áno“, prijíma úlohu stať sa Matkou všetkých ľudí, bez výnimky. Z Ježišovho prebodnutého boku Mária prijíma vyliatie lásky, ktoré zodpovedá jej novému poslaniu. **Týmto druhým „áno“** Máriina láska dosahuje svoj vrchol **pre druhé počatie**: odtetaz jej rodina bude veľká!

Svätý Bernard z Clairvaux rozvíja túto zvláštnu výmenu, ktorá nastala pod krížom: Mária, ktorá prijala Božieho Syna, prijíma teraz Zebedejovho syna. Tá, ktorá prijala Pána, teraz prijíma služobník; tá, ktorá prijala Učiteľa, teraz prijíma učeníka; tá, ktorá prijala Spasiteľa, teraz prijíma hriešnika. Tak by sme chceli povedať, že Mária skutočne nemala šťastie!

Utrpenie sa končí, nastáva zrod Cirkvi a Mária sa stáva Matkou učeníkov. V tej chvíli **Ján** nie je len učeníkom Ježiša, **stáva sa synom Márie a bratom Ježišovým.**

Dnes táto výmena pokračuje aj v každom z nás. Mária nás prijíma za svoje deti, aby nás zrodila pre život milosti.

Jediná Matka Spoločnosti v poriadku milosti, Panna Mária je pripravená žiť pre každú z nás to, čo žila pre Ježiša. Pomáha nám žiť naše

povolanie v skutočnom duchu pokory, jednoduchosti a lásky. Sprevádza nás a bude nás sprevádzať až do smrti, nikdy nás neopustí.

SKUTKY APOŠTOLOV OPISUJÚ NÁDHERNÚ SCÉNU VO VEČERADLE: „VŠETCI JEDNOMYSELNE ZOTRVÁVALI NA MODLITBÁCH..., S JEŽIŠOVOU MATKOU MÁRIOU...”

Počas 40 dní, ktoré oddeľujú Veľkú noc od Nanebovstúpenia, Mária je s Jánom a ostatnými apoštolmi. Ján sa nemôže oddeliť od tej, ktorú mu Ježiš dal za Matku a Mária sa nemôže vzdialiť od tých, ktorých jej dal Ježiš za synov. Je tu, aby bola k dispozícii, k službe všetkým, je viditeľným znamením neviditeľného Krista. Vo Večeradle boli apoštoli zidení okolo Márie a nanovo zakusujú jednotu. Máriina prítomnosť zabraňuje ich rozptýleniu, ba viac, ona zaistuje ich jednotu a spoločenstvo.

Apoštoli sa modlili spolu s Máriou a Máriino „áno“ akoby „pritiahlo“ príchod Ducha Svätého tak, ako ho pritiahlo v deň Zvestovania. Máriino Fiat nám ukazuje, čo umožňuje Duchu Svätého konať v našom živote. Aby však Duch Svätý mohol vanúť a sa prejaviť, potrebuje naše úplné a celé „áno“ na Božiu vôľu. Toto nás učí Mária, je to jej tajomstvo.

Ked' otvárame dokorán naše dvere Panne Márii, učíme sa spolu s ňou vytvoriť z našich komunít malé „večeradlá“, kde jej členky „sú jedna srdce a jedna duša“. V rodine je matkinou úlohou byť spojením, „spojkou“ medzi všetkými svojimi deťmi. Panna Mária nás učí **absolútnej potrebe byť zakorenené v Božom srdci, aby sa rozvinul náš komunitný život. Vieme, že horlivosť komunity sa tvorí - alebo upadá - vďaka veľkodušnosti každej členky, ktorá dvíha – alebo zaťažuje - ostatné, ktorá ich povzbudzuje - alebo brzdí. Vplyv každej, či už dobrý alebo zlý, sa rozširuje na celú Spoločnosť. Panna Mária nás sprevádza na našej spoločnej, niekedy náročnej ceste, a **účasťou na jej modlitbe vstupujeme do spoločenstva lásky, ktoré existuje medzi Ježišom a ňou**. Jej láska zapĺňa medzery nášho vlastného srdca a prípadnú rutinu v našom duchovnom živote. Naša nebeská Matka nás učí dívať sa s láskou na našu provinciu, zamilovať si ju, aj s jej chybami a s nadšením sa zapojiť do jej vitality, pretože **nový komunitný elán je sám o sebe misionársky**.**

II. STÁLE NOVÝ MISIONÁRSKY ELÁN PANNY MÁRIE

Hnacou silou lásky je Duch Svätý a to on posielal do misie k druhým ľuďom. Celý misionársky elán vyžaruje z božskej lásky a práve ona oplodňuje misionársku činnosť. V tejto druhej časti budeme hľadať na Pannu Máriu v jej misionárskom záväzku, kedysi a dnes, v jej spôsobe bytia, jej pozornosti voči ľuďom, jej pohotovosti všimnúť si znaky vnútorného utrpenia a v jej ochote dávať sa. Panna Mária preniknutá Duchom Svätým nesie v sebe Boží život, dáva ho svetu, a tak je „ženou – misionárkou par excellence“. Máriina návšteva u Alžbety je prvým misionárskym prejavom Božieho Syna v lone Panny: keď Mária pozdraví Alžbetu, to Boh hovorí jej ústami.

POSLANÁ DUCHOM SVÄTÝM K ALŽBETE

V úryvku o Zvestovaní vidíme Máriu ako počúva, uvažuje, rozhoduje sa a koná. Mária vníma jeden fakt: „Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna vo svojej starobe a už je v šiestom mesiaci...“ Anjel Gabriel nežiadal od nej, aby išla a poslúžila Alžbete, ale Mária pod vedením Ducha Svätého vníma najskôr realitu, potom jej hlboký význam: „Bohu nie je nič nemožné“. Pochopila teda vnútorne, že má ísť pomôcť svojej príbuznej a rozhoduje sa konať: nie je to hocikajaké „konanie“, je to odpoveď na výzvu Ducha Svätého a Mária vyjadrí konkrétne, v každodennej realite to, čo pochopila.

„Stav milosti“ Nepoškrvnenej Panny Márie je teda „stavom lásky“, „stavom autentickej prítomnosti“ v realite, „stavom disponibility“, vždy pripravenej odpovedať pokorne na potreby. To je misionársky štýl Panny Márie: *utekať tam, kde môžeme vnímať potrebu bez toho, aby sme sa nechali ničím alebo niekým zadržať.*

Panna Mária nás učí žiť v „stave milosti“, ktorý sa prejavuje úslužnou láskou plnou pozornosti a ochoty. Okrem **pohotovosti** nám poukazuje na **plodnosť služby**. S ňou sa učíme **nezamieňať si účinnosť s plodnosťou**. Účinnosť pochádza z osobných talentov a prirodzených schopností. Naproti tomu plodnosť závisí priamo od nášho spojenia s Kristom. V našom živote služby sme tiež povolané, podľa možností, **nieť Krista na každé miesto, kde žijeme**. Aby sme žili nový misionársky elán, musíme najskôr obnoviť a prehĺbiť náš vzťah s Kristom, aby „Pán pracoval s nami“ (Mk 16,20) a prejavil svoju božskú lásku cez náš život služby.

POSLANÁ JEŽIŠOM K VŠETKÝM ĽUĐOM

Ježiš z kríža dáva Márii poslanie duchovného materstva voči všetkým ľuďom. Na slovo „**Žena, hľa, tvoj syn**“ môžeme hľadiť ako na nové Zvestovanie. Vieme dobre, že Panna Mária nebola poslaná takým istým spôsobom ako apoštoli k ohlasovaniu evanjelia všetkým národom, ale Ježiš na kríži dáva svojej „milostiplnej“ Matke misiu naučiť ľudí existovať z milosti. Matka Spasiteľa lepšie ako ktokoľvek chápe, čo je to spása. Chce mať na nej účasť tak, že bude pomáhať svojmu Synovi. Veď čo je prirodzenejšie pre matku ako pomáhať svojmu synovi? Ale ako uskutočniť také poslanie?

Pri *Zvestovaní* Duch Svätý zatônil Pannu Máriu a počala Božieho Syna. Vzťah medzi Pannou Máriou a Duchom Svätým bol mimoriadny, Máriino božie materstvo bolo úzko spojené s poslaním Ducha Svätého. Pri kríži tento úzky vzťah Ducha Svätého s Máriou pokračuje. Od tej chvíle Duch Svätý a Mária dávajú zrod Božím deťom. Spoločne utvárajú Kristovo Telo, ktorým je Cirkev. Ježiš chce tak v Márii zhromaždiť a zjednotiť všetky roztratené deti.

Dnes Panna Mária nám chce dať Ježiša. Ona ho nosila pod srdcom deväť mesiacov, objímala ho, držala ho na kolenách, vychovávala ho a sprevádzala a teraz môže zdieľať s nami svoje poznanie o Ježišovi, nielen jeho tajomstvo ako človeka, ale aj jeho božstvo. „*Služobnica Pána*“ nám však chce tiež pomôcť obetovať sa Ježišovi, t. j. počúvať jeho slovo s vierou, prijímať Ježiša v osobách a udalostiach a vyžarovať jeho lásku cez naše skutky.

POSLANÁ BOHOM, V PRIEBEHU STOROČÍ AKO POSOLKYŇA PRI CHUDOBNÝCH A HRIEŠNIKOCH

Duchovné materstvo Panny Márie sa neobmedzuje len na jej život tu, na zemi. Po svojom Nanebovzatí naďalej sprevádza Cirkev na jej pozemskej púti. Jej materské poslanie v Cirkvi zostáva stále, jej úloha v spásе nie je prerušená (porov. LG 62). Mária naďalej koná v Cirkvi tak, ako keď bola s Ježišom, stará sa o všetky deti, ktoré jej boli zverené, vždy sa ponáhľa na pomoc ta, kde je potreba.

V každej chvíli našich dní Panna Mária myslí na nás, hoci my na ňu často nemyslíme. Pomáha nám obnovovať náš krstný život tým, že prijímame

doplnok svätosti do nášho srdca, ktorý sa prejaví v našom správaní. Čím je Mária „viac v nás“, tým viac život podľa Ducha sa stáva viditeľnejším: pohľad viery je intenzívnejší, sesterská láska jemnejšia, lepšie počúvame Ducha Svätého, ponáhľame sa poslúžiť bez toho, aby sme sa chceli stavať do centra pozornosti.

Panna Mária poslaná Bohom ako splnomocnená naďalej navštevuje chudobných a bohatých, veriacich i neveriacich... už 2000 rokov.

Všetky mariánske zjavenia sú pokračovaním tajomstva „Návštevy“. Je to jemná matka, ktorá nemá páru, stará sa o spásu svojich detí a s Ježišom nechce stratiť ani jedno. Cez každé zjavenie Panna Mária vstupuje do vzťahu s vizionármi, prežíva s nimi hlboké duchovné spoločenstvo a ukazuje sa zjavne ako misionárka. Vizionári spoznávajú jej materské srdce a jej starosť pomôcť i spoznať alebo znovu spoznať, ako ich Boh miluje. Panna Mária má len jednu túžbu, a to prejať im Kristovu útechu. Telesné a zvlášť duchovné uzdravenia cez Pannu Máriu zázračnej medaily sú toho pekným príkladom. Zastavme sa na chvíľu pri niektorých zo zjavení, aby sme obdivovali misionárskeho ducha našej nebeskej Matky.

S JUAOM DIEGOM V GUADALUPE, 12. DECEMBRA 1531

Mária, Ježišova matka, je prítomná pri začiatkoch evanjelizácie Južnej Ameriky. V Guadalupe, v Mexiku, na vršku Tepeyac, od 9.-12. decembra 1531 sa Panna Mária zjavila indiánskemu roľníkovi, Juanovi Diegovi, ktorý v tom čase žil už dva roky ako vdovec. Tieto mariánske zjavenia sa uskutočnili 39 rokov po slávnom pristáti Krištofa Kolomba v Santo Domingu, len 10 rokov po zaujatí Mexika Cortesom. Po dobytí krajiny Cortes prejavil horlivosť pre evanjelizáciu Aztékov. Boli postavené kostoly, ale Indiáni vzdorovali katolíckemu náboženstvu. Panna Mária sa však ukázala práve Indiánovi Diegovi nie na spôsob španielsky ale podľa kultúry Aztékov: mala vzhľad mladej princezny, odev mala domorodý, hovorila ako Aztékovia, teda v reči nahuatl, v jeho materčine. Rozprávala sa s ním veľmi úctivo a predstavila mu evanjelium lásky schopnej zmieriť a zjednotiť najrozmanitejší ľud. Panna Mária ho požiadala, aby išiel za španielskym biskupom do mesta Mexiko a požiadal ho dať postaviť kaplnku na vrchu Tepeyac. Biskup bol prekvapený a žiadal si dôkaz. Juan Diego to povedal Panne Márii, ktorá ho požiadala, aby natrhal ruže, ktoré tam vyrástli uprostred zimy. Tieto ruže si Juan ukryl pod svoj indiánsky plášť (tilmu) a odišiel za biskupom. Pred biskupom si odkryl

plášť, aby spod neho vyňal ruže a mu ich podal. Na hrubej látke odevu utkaného z kaktusových vlákien (z agávy) sa vtom zázračne zjavil portrét Panny Márie tak, ako ho videl Juan na vrchu. Panna Mária bola tam akoby vtlačená do pláštá, bola veľmi pekná a láskyplná.

Biskup užasol a onedlho uznal tieto zjavenia a Panna Mária z Guadalupe mala svoju svätyňu. Tieto udalosti vzbudili mimoriadnu zmenu v celej indiánskej populácii. Nastali tisíce a státisíce obrátení a napokon skoro všetok aztécky ľud. Prečo? Pretože obraz Panny Márie na Juanovom plášti niesol v sebe odkaz, ktorý jedine Indiáni mohli pochopiť. Čo videli na tomto obraze Panny Márie vtlačenom na tilme?

Tvár ženy mestičky! V r. 1531, v čase zjavenia, Španieli boli v Mexiku len 10 rokov. Ešte neexistovali ženy, ktoré by boli v tom veku miešanky. **V tejto tvári Panny Márie, ani bielej, ani indiánskej spoznávajú, že je Matkou všetkých, že vytvára spojenie medzi národmi a kultúrami, ktoré sa stretávajú.**

Panna Mária má na sebe **šaty princeznej, ktorých farby pripomínajú zore alebo západ slnka**. Sú to farby boha slnka u Aztékov. **U Panny Márie možno vidieť, že je zaodetá do farieb zapálenej zore, ktorých odtiene nemožno rozlíšiť a takouto farbou je pokryté nebo na svitaní alebo na konci pekného dňa. „Kráľovná“ má teda na sebe farby svojho Kráľa.**

Hviezdy na jej plášti pripomínajú Aztékom bohyňu s hviezdnatým plášťom, čo bola vlastne u nich iné meno boha v jeho materskom rozmere. **Toto pripomína, že na Panne Márii sú vyjadrené materské črty Boha.**

Stojí pred slnkom, **je obklopená 100 svetelnými lúčmi a 12 ďalších má okolo hlavy**, ktoré vytvárajú zlatú korunu. **Spoznávame, že Panna Mária je ženou svetla, nevýslovnej krásy, žiariaca Božím svetlom.**

Je opásaná čiernym opaskom ako aztécke ženy v pozhnanom stave. **Jasne sa ukazuje, že Mária je Panna Emanuela, opasok znamená, že v lone nosí Ježiša.**

Má náhrdelník z nefritu a na nefrite je kríž. **To znamená, že Panna Mária nosí Boha, ktorý sa stal človekom a ktorý nás zachraňuje svojím krížom.**

Všetky tieto znaky, ktoré si vybrala Panna Mária, vedú Aztékov k prijatiu Krista za Spasiteľa. Toto zjavenie pomohlo k vzájomnému uznaniu

a prijatiu spásy, ktorú nám priniesol Ježiš Kristus. Panna Mária ako Žena zmierenia vzbudila zblíženie dvoch národov, aztéckeho a španielskeho, ich dvoch kultúr.

Dnes vedci poznamenávajú mimoriadny fakt: obraz Panny Márie namaľovaný na tilme Juana Diega nie je namaľovaný rukou človeka, je to zázračný obraz, pigment sa nachádza na povrchu kaktusových vláknien tilmy. Látka tohto pláštá by sa za normálnych okolností rozpadla po 20 rokov, ale zostala nepoškodená, nie je zasiahnutá vlhkosťou alebo prachom a po viac ako 450 rokoch je táto látka stále jasná a ako nová. V roku 1956, vďaka novej technológii digitalizácie obrazu ďalší vedci chceli preskúmať oči Panny Márie. Neslýchaný objav: V očiach Panny Márie je odraz scény, ktoré opisujú staré rukopisy: indián s holou hruďou s pohľadom kontemplácie, akoby v postoji modlitby. Tento pohľad na roľníka v zreničke oka Panny Márie symbolizuje miesto, aké mal v Máriinom srdci.

Cez toto zjavenie nám Panna Mária ukazuje ako evanjelizovať: úctou, porozumením, spoločným životom...

Panna Mária ako Žena zmierenia nás učí nepridížať sa svojho názoru, svojich zvykov, svojich vedomostí... učí nás dôležitosť otvorenia dverí pre prijatie toho, čo nám prináša druhý. Neprichádza Panna Mária aj preto, aby nám pripomenula, že sme skutočne misionárkami vtedy, keď ľudia môžu vidieť v našich očiach tvár chudobných?

S ALFONZOM RATISBONOM V RÍME, 20. JANUÁRA 1842

Alfonz Ratisbonne, antiklerikálny Žid, navštívil Rím v roku 1842. Zo zdvorilosti navštívil rodinného priateľa, grófa de Bussières /d'büsjér/, konvertitu, ktorý sa krátko predtým obrátil z protestantskej na katolícku vieru. Poprosil Alfonza, aby nosil medailu a raz za deň recitoval modlitbu „*Rozpamätaj sa...*“. Ratisbonne prijal prosbu, ale s nevôľou. Na druhý deň išiel pán de Bussières navštíviť francúzskeho konzula, grófa Augusta de Laferronnays /laferone/, aby ho požiadal o modlitbu k Panne Márii o obrátenie jednej „veľkej ryby“. Tento konzul išiel do kostola Sant'Andrea delle Fratte a vrúcne sa za neho modlil. Ale v ten istý večer gróf zomiera. Bolo teda potrebné zorganizovať pohreb a tak pán de Bussières išiel na druhý deň do tohto kostola vybaviť potrebné záležitosti a Ratisbonne ho sprevádzal. Zatiaľ, kým gróf vybavoval pohreb, Ratisbonne vstúpil a prezeral si vnútornú

dekoráciu. Náhle všetko stmavlo a Ratisbonne videl už len bočný oltár, kde stojí jedna „dáma“. Bola to tá istá, ako na Zázračnej medaile. Ratisbonne si kľakol, Mária sa na neho vrúcne a s dôverou zadívala. V jednej chvíli sa stal veriacim: „Nič mi nepovedala, ale všetko som pochopil!“

Panna Mária svojim prívetivým a otvoreným postojom nás učí spoznávať bližného ako človeka, prijať ho a zamilovať si ho takého, aký je, nie ako bytosť, ktorú treba dobyť, ale súhlasiť s tým, že je odlišný odo mňa. Úcta a dôvera sú štartové a cieľové body každého misionárskeho elánu. To ale nie je samozrejmé, Panna Mária je tu, aby nám to pripomenula.

Hoci sú tieto zjavenia výnimočné fenomény, je ich omnoho viac, ako si myslíme, a to na všetkých kontinentoch. Spomedzi tých posledných môžeme citovať sestru Agnesu Sasagawu Katsuko v Japonsku, Máriu Esperanzu vo Venezuele, Alfonzu, Natáliu a Máriu Kláru z Kibeho z Rwandy, kde v roku 1982 Panna Mária predpovedala genocídu; ďalej Myrnu Nazzour v Sýrii (1982)... a ďalšie sú súkromné zjavenia akými kedysi boli zjavenia známym veľkým svätým: Don Bosco, Terézia z Lisieux, Maximilán Kolbe a ďalší.

12. APRÍLA 1947 S BRUNOM CORNACCHIOLOM V RÍME

Cirkev sa ešte oficiálne nevyjadrila k autentickejšti zjavení v „Tre Fontane“ – Tri pramene (južne od Ríma). Príbeh tohto muža, Bruna Cornacchila, je však zaujímavý. Narodil sa v r. 1913 vo veľmi chudobnej rodine, najčastejšie žil na ulici. Ako 23-ročný sa oženil s Jolandou, mladou hlbokou veriacou katolíčkou. Hovoril o sebe, že je ateista a angažoval sa v komunistickej strane. Išiel dokonca do Španielska zápasit' po boku „červených“ počas tamojšej občianskej vojny proti katolíckej viere. Krátko nato vstúpil do Cirkvi adventistov siedmeho dňa a stal sa silne nepriateľský voči katolíckej viere, Panne Márii a pápežovi. Dokonca si aj kúpil dýku, ktorou chcel zabiť pápeža Pia XII. Množil akcie s protikatolíckou propagandou a úplne znemožňoval život svojej žene. 12. apríla 1947 Bruno zmeškal vlak, išiel teda do parku „Tre Fontane“ so svojimi tromi deťmi (10-, 7- a 4-ročné), aby sa tam zahrali futbal, kým si pripravoval prednášku proti Nepoškvrnenému počatiu a pápežovi. Zrazu nevidel, kde sú deti, hľadal ich a našiel ich na kolenách pred jaskyňou. Priblížil sa k nej, uvidel „krásnu pani“, ktorá mu povedala: „Prečo ma prenasleduješ? Ja som tá, ktorá žije

v *Najsvätejšej Trojici. Som Panna Zjavení...“*. Obrátil sa a stal sa horlivým misionárom až do svojej smrti v roku 2008.

V PARÍŽI V ROKU 1830 S KATARÍNOU LABOURÉ

Počas noci z 18. na 19. júla Mária ponúkla Kataríne možnosť osobného rozhovoru, pri ktorom sa vzájomne prijímali; bol to dialóg, aký vedú v nebi Otec, Syn a Duch Svätý. Mária usmerňuje Katarínu na Ježiša: *„Prichádzaj k tomuto oltáru...“*.

27. novembra sa misionársky duch Nepoškrvnenej prejavuje celkom osobitne jej postojom otvorenosti, otvoreným náručím smerom k ľuďom na znak prijatia. Zväzky *„žariacich lúčov“*, ktoré vyžarovali z jej rúk, sú významnejšie tým, že sú tu ako *„symboly milostí, ktoré Mária vyprosí pre ľudí“*. Zázračný úspech medaily medzi ľuďmi je tiež faktom, ktorý svedčí o hodnote jej vynálezu.

Či nám Panna Mária nehovorí, že každý misionársky elán začína vytváraním vzájomných a rešpektujúcich vzťahov? Ale také vzťahy nedokážeme vytvoriť samé, pochádzajú od Boha, preto *„prichádzajte k oltáru...“*

Panna Mária nás cez svetelné lúče učí, že Boha prinášame druhým len cez vyžarovanie. Skutočné misionárske vyžarovanie sa nachádza v zhode viery so skutkami.

VŠETKY MARIÁNSKE ZJAVENIA SÚ PRE HRIEŠNIKOV

V Lurdoch, vo Fatime vidíme zvlášť, ako Panna Mária má starosť o spásu svojich detí. *„Modlite sa za hriešnikov“*, hovorí Bernadete Soubirousevej, *„robte pokánie za hriešnikov...“*. Pre Máriu spása každého človeka je nekonečne dôležitou záležitosťou, je to otázka života alebo smrti. Keď vidí, ako sa ľudia zabávajú do hriechu, vieme si predstaviť, čo sa deje v jej materskom srdci?

Ježišova Matka sa vždy obracia na poslov s láskavým, rozhodným a jasným odkazom, aby sa obracali na jej Syna. Nikdy im nehovorí úradnou a prinucujúcou rečou, ale najčastejšie sa k nim prihovára nárečím. Hovorí im veľmi stručne, jasne, len to, čo jej Boh dáva hovoriť, len to, čo treba, so srdečnou láskou jej Syna.

Panna Mária svojím prístupom k Bernadete nám pripomína niektoré podstatné body pre obnovenie nášho misionárskeho elánu, a to: prijímať druhého s láskou, hovoriť jeho rečou, akceptovať jeho hodnoty..., ale aj rozhodnúť sa modliť sa za neho, obetovať sa za neho a hovoriť mu len to, čo by mu povedal Boh.

Z Á V E R

Ježiš na kríži nám dáva Máriu a chce, aby sme ju aj my prijali ako Ján. Aby sme dobre žili „*odvahu lásky pre nový misionársky elán*“, sme povolané zvoliť si Pannu Máriu a túto voľbu obnovovať každý deň, pretože sme sa pre ňu ešte nerozhodli v takej miere, v akej sa Ježiš rozhodol darovať nám ju. Nikdy, pretože za Ježišovou voľbou sa ukrýva jeho neslýchaná láska k nám. Jediným zanietením Nepoškrvnenej je odovzdať Boží život a táto láska vedie Máriu úplne sa obetovať.

Čím budeme bližšie k Márii, tým bude ona viac „u nás“; čím bude náš život ucelenejší, tým viac sa budeme cítiť pozvané prežívať jej postoje misionárskej lásky. Panna Mária, ktorá niesla tajomstvo Vtelenia, má zmysel pre realitu. Hovorí nám o „*odvahe lásky*“ v tom, čo tvorí náš každodenný život, bez vyhľadávania mimoriadnych vecí, ale jednoducho s veľkou láskou v tom, čo je nám každý deň zverené.

Generálne zhromaždenie bolo novými Turícami, vhodnou príležitosťou pre každú dcéru kresťanskej lásky, aby si obnovila svoje „áno“ Bohu, svoje bezpodmienečné rozhodnutie slúžiť v duchu našich Zakladateľov, náš súčasný „*nový misionársky elán*“ v zakorenení sa v Božom pláne so Spoločnosťou. Jej dejiny sú nádherné, dokonca mimoriadne. Sestry, ktoré nás predišli, sa ujali výziev svojej doby a prekonávali hrozné obdobia s veľkou vierou, veľkodušnosťou a láskou. Počas Francúzskej revolúcie, v auguste 1792, bola naša Spoločnosť dokonca zrušená, sestry vyhnané z ich Materského domu na Predmestí sv. Dionýza, niektoré boli prenasledované, ďalšie umučené. Po tomto období hrôzy bola Spoločnosť znovu utvorená a Panna Mária prišla „osobne“ postarať sa o ňu, obnoviť ju, navrátiť jej horlivosť, pomôcť jej rozvinúť sa a rozšíriť do celého sveta.

Silu novému elánu v súčasnom kontexte dáva to, keď si spoločne opakujeme, že Boh je pôvodcom Spoločnosti a spolieha sa na ňu – kedysi aj teraz – že bude sprítomňovať jeho milosrdenstvo pri najchudobnejších.

Benedikt XVI. nám to pripomína: „*Prišiel okamih, aby sme potvrdili dôležitosť modlitby vzhľadom na aktivizmus a hroziaci sekularizmus mnohých kresťanov zaangažovaných do charitatívnych prác. Iste, kresťan, ktorý sa modlí, ... hľadá stretnutie s Otcom Ježiša Krista, prosiac ho, aby on bol vďaka posile svojho Ducha prítomný v ňom a v jeho činnosti.*“³

Sme ponorení do sveta rýchlych zmien okolitej spoločnosti, prechádzajú ňou rôzne prúdy, ktoré znetvorujú Boží plán a my nie sme uchránené od ich vplyvu. Prosme Pannu Máriu, aby nám pomohla viac si uvedomiť naliehavú potrebu prehlbovať naše duchovné základy, posilňovať ich, aby sme odolávali týmto prúdom a rozvíjali v sebe pocity, ktoré prebývali v Ježišovom Srdci, On, ktorý sa stal malým, chudobným a poslušným až na smrť. Či nebola podstatnou Ježišovou vlastnosťou pokora, ktorá sa prejavila na kríži a ktorú nám neustále pripomínali naši Zakladatelia?

Kristus nás predchádza

Započúvajte sa opäť do Božieho slova: „*Vstal z mŕtvych. Niet ho tu... Ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte...*“ (Mk 16,6b-7). Toto evanjeliové poslanstvo nás možno znepokojuje a pozýva k prevráteniu perspektívy, otvára nás pre nečakanú cestu, ktorá si vyžaduje pohnúť sa z miesta a ísť do „Galileje národov“, kam nás predchádza. Rozlišujme a spoznávajme prítomnosť Zmŕtvychvstalého v osobách a nových situáciách, ktoré nás môžu prevapiť, a aj tam, kde ich najmenej očakávame. Apoštoli boli celí ustrašení a Ježiš im povedal: „*Nebojte sa!*“. Hovorí sa, že v Písme nachádzame 366-krát výraz „nebojte sa“, akoby na každý deň, aj na priestupný rok.

Boh vie, že každý deň sa niečoho bojíme kvôli našej nedôvere alebo nevere. Aby sme sa nebáli, opakuje každý deň „**nebojte sa**“. Panna Mária dvakrát povedala Kataríne, aby sa nebála, je to výzva k odvahe vo viere a v misii v ťažkých časoch. Povedala jej: „*Dostaneš milosť... dôveruj...*“.

Kristus a chudobní potrebujú Spoločnosť **živú a svätú**, ktorá sa obnovuje tým, že stále viac čerpá svoju silu v pôsobení Ducha Svätého.

Kristus a chudobní potrebujú Spoločnosť **pokornú a „sesterskú“**, schopnú vytvárať vzájomné vzťahy.

---

³ Benedikt XVI., *Deus caritas est*, č. 37.

Kristus a chudobní potrebujú Spoločnosť **slúžiacu a disponovanú**, schopnú počúvať ich výzvy a odpovedať na ne pohotovo, ako naši Zakladatelia.

Panna Mária je prednostným príkladom pre dcéru kresťanskej lásky pokornú, jednoduchú a svätú. S Pannou Máriou je „*nový misionársky elán*“ skutočným programom činnosti pre uvedenie do života hesla „*Láska ukrižovaného Ježiša nás pobáda*“.

Ako to povedal Pápež František: „*Cirkev bez Márie je ako sirotinec*“, podobne si my, nasledujúc sv. Vincenta a sv. Lujzu, môžeme povedať: „*Spoločnosť bez Márie je sirotinec*“. Zverme **sa** bez výhrad Márii, jedinej Matke Spoločnosti, aby sme boli celkom obetované Kristovi, zverme jej naše provincie, všetkých našich bratov a sestry – chudobných, ktorým slúžime.

Sestra Anna PRÉVOST
dcéra kresťanskej lásky

Generálne zhromaždenie 2015

Sept.-Október 2015

O B S A H

Zdieľanie misionárskych skúseností

Periférie

- 290 „Vyletieť z hniezda“ na Amazónskej zemi
Provincia Curitiba, Fortaleza a Rio de Janeiro

Moderné otroctvá

- 293 Obchodovanie so ženami a deťmi za hranicami
Filipínska provincia
- 299 „Krajina strácajúcich sa ľudí“
Mexická provincia
- 303 Obete moderného otroctva: Beauty, Doris,
Glory a ďalšie... Provincia Nigérie

V spolupráci s inými

- 308 Tá istá vízia lásky a služby Kristovi
v chudobných: projekt Dream
Konžská provincia
- 313 Spoločne v službe hendikepovaným.
2 časti projektu spoločenského rozvoja
Thajská provincia
- 319 Vytvárať vzťahy s ľuďmi z ulice
Provincia Barcelona (Španielsko)

Spolupráca s vincentskou rodinou

323 AIC v súčasnosti

Laurence de la Brosse, koordinátorka AIC pre
Európu a Blízky Východ

Duchovný život

335 Výzva k svätosti

P. Bernard Schoepfer, generálny direktor

343 *„Odvaha lásky pre nový misionársky elán“* v škole Panny Márie

Sr. Anne Prévost, dkl

**Prosíme nefotokopírovať a nerozširovať
články Generálneho zhromaždenia, ktoré sú
určené len pre vnútornú potrebu dkl.**